

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

30 ΝΟΕΜΒΡΗ 1930
ΧΡΟΝΙΑ Ζ' ΑΡΙΘ.—307
Γραφεία:
Ν. Κηφισού 3.
Τηλέφ. 68—10

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΨΥΧΡΟΛΟΥΣΙΑ

«Είς τήν δημοσιονομικήν μας πολιτικήν επιβάλλεται ως ιδιόμοστα γραμμή ή δσον τὸ δυνατόν μεγαλύτερα ἀντίστασις πρὸς πᾶσαν αἰτησίαν ἀξήσεως δαπανῶν».
«Ἡ κυβερνήσις ἐχάραξεν ἐν τῇ δημοσιονομικῇ τῆς πολιτικῆς πρόγραμμά .. νάνταποκριθῆ πλῆρως μὲν πρὸς τὰς συμβατικὰς ὑποχρεώσεις τοῦ κράτους, ἐν τῷ μέτρῳ δὲ τοῦ δυνατοῦ πρὸς τὰς ἄλλας ὑποχρεώσεις...»
Γ. ΜΑΡΗΣ (ἀπὸ τὴν εἰσήγησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1931—32).

Γιὰ τοὺς ἀφελεῖς, ποὺ πιστεύουν πῶς ἐπειδὴ οἱ διεκδικήσεις τους εἶναι δίκαιες, ἐπειδὴ τὸ δίκιο τους ἀναγνωρίζεται ἀρα καὶ θὰ ἰκανοποιηθῆ, οἱ παραπάνω δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀποτελοῦν ἕνα πρῶτης τάξεως μάθημα. Γιατί οἱ δηλώσεις αὐτὲς δείχνουν πῶς ἡ κυβερνητικὴ πολιτικὴ πᾶν ὅσον προϋπολογισμὸς εἶναι ἔξην ἀπὸ κάθε ἀντίληψιν δικαίου. Ρυθμίζεται ἀπόλυτα ἀπὸ τὴν «ἀντίστασιν» ποὺ πορεῖ ἡ ποὺ δὲν πορεῖ νάνειτῆ «πρὸς πᾶσαν αἰτησίαν ἀξήσεως δαπανῶν». Ἡ γραμμὴ τῆς εἶναι— τὸ βεβαίως ἡ ἴδια— νάντὶσταται ὅσο πορεῖ περισσότερο. Νὰ κἀμπεται δηλ. μπροστὰ στὴ μεγαλύτερη δύναμιν, νάνρηται στὴ μικρότερη. Δὲ ἀνεπίστα πῶς εἶναι δίκαιο νὰ ὑποχωρήσῃ. Καὶ δὲν ὑποχωρεῖ μπροστὰ στὶς δίκαιες ἀπαιτήσεις. Ὑποχωρεῖ μπροστὰ στυὺς ἰσχυροὺς καὶ περιφρονεῖ τὸ δίκαιο τῶν ἀδυνάτων.
«Ὅσο κ' ἂν εἶναι περιεργη ἡ «γραμμὴ» τῆς Κυβερνήσεως, εἶνε ὁμοῦ ἡ πραγματικὴ. Ὅσοι δὲν μπόρεσαν ἢ δὲν θέλησαν νὰ τὴν καταλάβουν ἀπὸ τὰ πρῶματα, νὰ τὴν ἴδουν στὴν ἐφαρμογῇ τῆς, ἄς τὴν πιστέψουν ἕξην, ποὺ ὁμολογεῖται, ποὺ τοὺς ἔρχεται σὺν μιᾷ ἀπροσδόκητῇ ψυχρολουσίᾳ.
Ἐπεξηγήσιν τῆς «γραμμῆς» αὐτῆς εἶναι ἡ δεύτερη ἀρχή, ποὺ ὁμολογεῖ ἡ Κυβέρνησις, ἡ ἀρχὴ νάνταποκριθῆται «πλήρως μὲν πρὸς τὰς συμβατικὰς ὑποχρεώσεις τοῦ κράτους, ἐν τῷ μέτρῳ δὲ τοῦ δυνατοῦ πρὸς τὰς ἄλλας ὑποχρεώσεις». Ὅχι «ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ» πρὸς ὅλας, γιατί ὅλες οἱ «ὑποχρεώσεις τοῦ κράτους» δὲν ἀπαιτοῦνται μὲ τὴν ἴδια δύναμιν καὶ ἡ ἰσωνότητι ἀντιστάσεως τοῦ κράτους, εἶναι διαφορετικὴ μπροστὰ στυὺν κάθε ἀπαιτητῇ. Οἱ συμβατιστοὶ ἔρχονται ὑπὸ ἐποχὴν δυνάμει στυὴν πρῶτῃ γραμμῇ. Ὁ Χάμπρο, ἡ Οὐλεν, ἡ Πάουερ, ἡ Φαουντίσιον, οἱ κάθε εἶδους δανειστῆς, τὰ οἰκονομικὰ συγκροτήματα.
Μπροστὰ στυὺτοὺς ἡ παντοδύναμη Κυβέρνησις ἀισθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ δηλώσῃ πῶς θὰ ἐκπληρώσῃ «πλήρως τὰς ὑποχρεώσεις τῆς», ὑποχρεώσεις ποὺ οἱ ἴδιοι ὑπαγόρευσαν. Καὶ ἄχι μόνον «νὰ δηλώσῃ», ἀλλὰ καὶ πραγματικὰ νὰ συμμορφωθῆ πρὸς τὶς δηλώσεις τῆς. Μπροστὰ στὶς «ὑποχρεώσεις» αὐτὲς δὲν ὑπάρχει ζήτημα δυνατότητος. Μπορεῖ δὲ πορεῖ τὸ κράτος ἐννοεῖ νάνταποκριθῆ. Θὰ περιμένωσι ἡ ἀποαδήποτε ἀναγκαῖα δαπάνη γιὰ νὰ τοὺς ἰκανοποιήσῃ, θὰ νόψη τὸ ψωμὶ τῶν ὑπαλλήλων του, θὰ ἀρνήσῃ τὶς προαγωγὰς του, θὰ κρατήσῃ κλεισμένα σχολεῖα, θὰ φορολογήσῃ τὸ ψωμὶ τοῦ λαοῦ, θὰ κἀμῃ τὰ ἀδύνατα δυνατὰ νὰ ἰκανοποιήσῃ τὴν βουλιμίᾳ τῶν συμβατιστῶν.
Ὁ ἀμαξὸς τῆς παρονομίας διαθέτοιας μιᾷ δραχμῇ γιὰ τὸ πρόγευμά του ἔκανε τὸ ἴδιο: «60 τὸ κρασί». Καὶ δταν δὲ ἔφτανε ἡ δραχμὴ γιὰ τὸ πρόγευμα, ἀναθεωρῶντας τὸ μενοῦ του ἄρχισε κἀλλιν 60» τὸ κρασί. Καὶ ἐκοβῆσῃ ἄε κάθε ἀναθεώρησιν τὸ προαγῆ του, τὸ ψωμὶ του, γιὰ νὰ μὴ φθῆ τὴν ἰσῆ καὶ ἀμτανίγητῃ βάση: «60 τὸ κρασί»!

Ἔτσι καὶ τὸ κράτος. Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις ἔδρανε τὸν κόσμον— τὸ ἴδιο κάνει τὴν ὁμολογία— οἱ μικροεπαγγελματίες χρεωκοποῦν ἀθρόοι, ὁ γεωργικὸς κόσμος φτωχαίνει, οἱ μισθῶτοι συντριβονται... Ἀλλὰ... «60 τὸ κρασί»! Οἱ συμβατιστοὶ πλῆρῶνται στὸ ἀνέγκαιο καὶ ἄχι μόνον στὸ ἀνέγκαιο. Σὲ κάθε νέο προϋπολογισμὸ τὸ «60 τὸ κρασί» ἀθάνει. 200 νέα ἑκατομμύρια ἐπιβαρύνεται τὸ δημόσιον χρέος μὲ τὸν νέον προϋπολογισμὸ. Ἐάν δὲ βγαίνομε, κόβομε τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπαλλήλων, ἀρροῦμεθα κάθε ὑποχρεώσῃ μας στυὺς δασκάλους... 35 ο) τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπορροφῶν οἱ συμβατιστοὶ. Ἀτὰ θὰ πληρωθῶν πρῶτα. Ἀτὰ ἐξοφληθῶν «πλήρως» καὶ ἔπειτα θὰ ἴδομε τι μένει γιὰ τὶς ἄλλες ὑποχρεώσεις τοῦ κράτους.
* * *
Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἄλλη πλευρὰ τοῦ ζητήματος. Θὰ ἴσαν οἱ κτὰ πλάνη νὰ πιστέψῃ κανεὶς πῶς ἡ κυβερνήσις εἶναι ἀπλήρως γυαριὰ, ποὺ ζυγίζει τὶς δυνάμεις τῶν διαφόρων ἀπαιτητῶν καὶ κατορίζει κατὰ τὶς δυνατότητες αὐτῆς τὴν πολιτικὴ τῆς. Μέσα στυὺς ὑποχρεώσεις τῆς ἀπέναντι τῶν ἰσχυρῶν δὲν βελτιοῦνται μόνον οἰκονομικῆς εἴσεως. Τὰ συγκροτήματα καὶ οἱ συμβατιστοὶ

δὲν ἀκοῦνται ποῶτα νὰ πομυροῦν μεγάλο μέρος τοῦ προϊόντος τῶν ἐργαζομένων διὰ «τῆς πλῆρους ἀνταποκρίσεως τοῦ κράτος πρὸς τὰς συμβατικὰς τῶν ὑποχρεώσεις». Ἐνδιαφέρονται ἐπίσης γιὰ τὴν κίνησιν καὶ τὶς δυνάμεις, ποὺ ἀναπτύσσουσι οἱ τάξεις τῶν ἐργαζομένων. Καὶ ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ τῶν συγκροτημάτων καὶ τῶν συμβατιστῶν πηγάζουσι ὅλες ἐκεῖνες οἱ θεωρίες, ὅλες ἐκεῖνα τὰ νομοθετικὰ μέτρα, ὅλες ἐκεῖνες οἱ διοικητικὲς ἐνέργειες, ποὺ ἀποβλέπουσι νὰ πνίξουσι τὴ φωνὴν τῶν ἀδικουμένων, νὰ ἐμποδίσουσι τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δυνάμεων τῶν μισθῶτῶν, νὰ προλάβουσι, νὰ καταστῆλουσι καὶ νὰ μεταδώσουσι τὶς ἐνέργειες τους ἐκεῖνες, ποὺ θὰ ἔρχιναν εἰς ἀπαιτήσεις τους στὴ ζυγαριὰ μὲ τὶς δυνάμεις σεβαστῆς καὶ ἡθικολογίας. Ἀπὸ τὴν ἴδια αὐτῇ πηγῇ τῶν συμφερόντων τῶν ἰσχυρῶν πηγάζουσι οἱ θεωρίες δει ἐπαλλήλοισι εἶναι τὸ κράτος, δει ἡ σχέση τους μὲ αὐτὸ εἶναι «ἰδιόμοστα», δει εἴποτε δὲν τοὺς συνδέει μὲ τὸν κόσμον τῆς ἐργασίας, δει ἡ ἀπεργία τους εἶναι ἄσχετος τῆς δημοκρατίας», «δει τὶς διεκδικήσεις τους πρῶτες νὰ εἶναι στηρίζουσι μόνον στὸ δίκαιο, δει στὴν ὀργανωμένη τους δύναμιν» θεωρίες, ποὺ, δυστυχῶς, ἔχουσι ἐμποδίσει πολλοὺς ἐπαλλήλους ποὺ τοὺς βλέπεισι καὶ κἀθῶνται μὲ χεῖρα σταυρωμένα περιμένοντας νὰ ἀνακουφισθῶν ἀπὸ τὴν ἐπιφοίτησιν τῶν φιλανθρωπικῶν ἀισθημάτων τῶν ἰσχυρῶν. Ἀπὸ τὴν ἴδια πηγῇ πηγάζουσι οἱ νομοθετικὲς ἀπαγορεύσεις γιὰ τὴ συνένωσιν ἢ κοινὰς ὀργανώσεις ὅλων τῶν μισθῶτῶν, οἱ ἀπειλὲς γιὰ τὸν περιορισμὸ τῶν συνδικαλιστικῶν μας ἐλευθεριῶν, οἱ διώξεις, οἱ ἀέναντες ἀποκομιστικὲς καὶ πάντοτε ἀνεκπληρώτες ὑποσχέσεις, οἱ κατηγορίες γιὰ ἐπαλληλοκρατίες, γιὰ «ὑπαλληλικὲς ὀνηργίες», γιὰ «ὑπαλληλικὲς ταρνανίδες», γιὰ «ἀντιλαϊκὸς κτηνὲς καὶ ἀντιδημοκρατικότητες τοῦ ὑπαλληλικῶ ἀγῶνα»...
Ἡ πολιτικὴ τῆς πλῆρους οἰκονομικῆς ἰκανοποιήσεως τῶν συγκροτημάτων καὶ τῶν συμβατιστῶν ἔχει ἀπαραίτητο συμπλήρωμα τὴ μείωσιν, τὴ διάσπασιν, τὴ συντριβῆ τῶν ὀργανωμένων δυνάμεων τῶν μισθῶτῶν. Καὶ τὸ συμπλήρωμα αὐτὸ πάλιν στηρίζεται κατὰ πρῶτο λόγο στυὺς οἰκτρῆς καὶ ἀξιοθρηνητες πλάνες, μὲ τὶς ὁποῖτες οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τοῦ τύπου τους, διὰ τῆς «ἐκμετάλλευσίς» τους, καὶ τῶν κάθε εἶδους κερηκῶν τους, ἔχουσι δηλητηριάσει μεγάλη μερίδα τῶν μισθῶτῶν.
Ἡ καταπολέμησιν τῶν πλανῶν ἀπῶν εἶναι τὸ πρῶτο καθήκον τῶν ὀργανώσεων. Ὁ διαφωτισ-

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΠΙΣΘΟΔΡΟΜΙΚΗ

τοῦ βουλευτοῦ ΘΡΑΚΙΑΣ
Ἐπετηρίχθη καὶ ὑποστηρίχεται ἀπὸ πολιτικοὺς κύρους ἀνεγνωρισμένου (συγκεκριμένως ἀπὸ τὸν κ. Ἀδ. Εὐταξίαν) δτι αἱ δαπάναι τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν εἶναι ὑπερβολικαὶ καὶ δτι ἀποτελοῦν ἐκδήλωσιν τῆς ἀνεπάρκειας τῶν οἰκονομικῶν μέσων τοῦ Κράτους, ἴδικ ἐκ μέρους τῶν δημοκρατικῶν κυβερνήσεων.
«Ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτὸς κατ' ἀρχὴν εἶναι ἀδόκιμος, προδίδε καὶ ἀναμφισβήτητον ἀλλὰ καὶ ἀσυγχώρητον ἀνάγκην τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας πραγμάτων, ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ γεγονότος, δτι καὶ μὲ τὸν σήμερον ἰσχύοντα ἀντιπαίδευτικόν, καθ' ἡμᾶς καὶ ἀντισυνταγματικόν, νόμον περὶ στοιχειώδους ἐκπαίδευσίσεως, διὰ νὰ ἐφαρμοσθῆ ἡ καθιερωθεῖσα ἀπὸ τοῦ 1834 ἀρχὴ τῆς καθολικῆς, ὀποχρεωτικῆς ἐκπαίδευσίσεως, πρῆπει νὰ ὑπηρετοῦν 16.600 δημοδιδασκαλικοὶ ἐνώ ὑπηρετοῦν 13.000
Ἄλλη πρῶτος ἀπόδειξις τοῦ ἀβάσιμου τῆς γνώμης ταύτης, εἶναι δτι εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς ἕνα διδάσκαλον ἀναλογοῦν 500 περίπου κάτοικοι, ἐνώ εἰς τὴν Γαλλίαν 900 καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν 200.
Ἀνεξαρτήτως ὁμοῦ τῆς γνώμης ταύτης, ἡ ὅποια σημειωτέον, ἔχει ἀρκετοὺς ὀποστηρικτάς, πρῆπει νὰ τοιοσητὸ ὑπερῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ πολιτισμοῦ μας γεγονότος, δτι τὰ ἐκπαιδευτικὰ προβλήματα εἰς τὸν τόπον μας ἀνέκαθεν τοποθετοῦνται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν κυβερνήσεων, τῶν ἑθνικῶν ἀντιπροσωπειῶν ὡς καὶ τῆς κοινῆς γνώμης, τὴν ὅποια κατὰ τεκμηρίων ἀντιπροσωπεύει ὁ τύπος. Εἰς τὴν Βουλὴν, κατ' ἐπικρατήσαν, σταθερὰν πλέον παράδοσιν, τὰ ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια συζητοῦνται καὶ ψηφίζονται τὰς μεταμεσονύκτιους ὥρας, παρουσιάζ 5-10 βουλευτῶν, εἰς δὲ τὸν τύπον αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν μελέται, δταν δημοσιεύονται, χάνονται μεταξὺ ἐνοικιαστηρικῶν καὶ ξένων δημοσιεύσεων. Σῖνε φυσικὸν καὶ ἡ πῆσις τῶν ὄσων αὐτῶν βρακικῶν ρυθμιστῶν τῆς κοινωνικῆς καὶ κρατικῆς ζωῆς— ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ τύπου— ἐπὶ τῶν κυβερνήσεων νὰ εἶναι ἀσθηστέα, μὴ δυναμένη νὰ ἐπηρεάσῃ ὀσοῦδῶς τὰς κατευθύνσεις τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἀ-

σμός τῶν ἰδίων τῶν μισθῶτῶν, τῶν ἰδίων τῶν ἐπαλλήλων, τῶν ἰδίων τῶν δασκάλων εἶναι ἡ μόνη ἐγγύησις γιὰ μὴ ἀνάπτυξιν τῶν ὀργανωμένων δυνάμεων τους ἰκανῇ νὰ δώσῃ στὸ δίκαιο τους πραγματικὸν περιεχόμενον, καὶ στυὺς ἀτελείωτες κυβερνητικὲς ἀναγνωρίσεις καὶ ὁμολογίες αὐτοῦ τοῦ δικαίου πραγματικῆς εἶσεως.

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ

Τοῦ Ἐπιθ. ΚΑΛΑΙΓΑ

τῶν πολιτικῶν, ὡς συμβαίνει εἰς ἄλλας προηγμένας χώρας, ὅπου ἡ συζητήσις ἐπὶ τῶν ἑκπαιδευτικῶν ζητημάτων οὐχὶ σπανίως δημοσιεύεται κριτικῶς κυβερνητικῶς καὶ γενικῶν πολιτικῶν ἀναστάσεων (τελευταία εἰς τὸ Βέλγιον).

Νομίζομεν, ὅτι ἐπιβάλλεται καὶ εἰς ἡμᾶς ν' ἀκολουθήσωμεν τὴν τακτικὴν αὐτὴν τῶν προηγμένων λαῶν τακτικῆς ἀντιπρακτικῆς κοινῆς γνώμης, ἐλέγχου τῶν ἀντιπρακτικῶν ἢ καὶ ἀπλῶς ἐπιπολαίων ἀντιλήψεων, ὡς καὶ πίστεως εὐεργετικῆς ἐπὶ τῶν ἑκείστον κυβερνήσεων.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἡ ἐξέτασις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὕπουργου τῆς Παιδείας ἀποτελεῖ μοναχικὸν μέσον θετικῆς μελέτης τῶν ἑκπαιδευτικῶν μαζ πραγμάτων πρὸς ἐπακρίβωσιν τῆς συντελεσθείσης καὶ συζητούμενης ἐργασίας, ὡς καὶ τῶν τάσεων, αἱ ὅποιαι τείνουσι νὰ ἐπικρατήσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Καὶ διὰ νὰ εἶναι ἀπολύτως ἀντικειμενικὴ ἡ μελέτη, δὲν θὰ μεταχειρισθώμεν ὡς κριτήριον τὴν ἀρχὴν τῆς γενικῆς κοινωνικῆς καὶ κρατικῆς σκοπιμότητος, τὴν ὅποیان δέον νὰ ἐξυπηρετῇ ἡ ἑκπαίδευσις εἰς τὸ σύστημα τῆς οργανώσεως τοῦ Κράτους ἐπὶ δημοκρατικῶν βάσεων, ἀλλὰ τὴν στενὴν ἀντίληψιν τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν στοιχειωδῶν ἀναγκῶν τῆς ἑκπαίδευσως, αἱ ὅποιαι προκύπτουν ἐκ τῆς φυσιολογικῆς ἐξελίξεως τῆς κρατικῆς ζωῆς καὶ τὰς ὅποιας ἀντιπροσωπεύει ἡ συντηρητικὴ νομοθεσία.

Καὶ τώρα δε στραφώμεν πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὡς βάσιν ἐλάβομεν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1914 ἐν συσχετισμῷ πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ προϋπολογισμοῦ 1920, ὅτε, ὡς γνωστόν, ἐψηφίσθη νόμος, διὰ τὸ ὅπου τὴν μισθοδοσίαν τῶν λειτουργῶν τῆς στοιχειώδους ἑκπαίδευσως ἀνέλαβε τὸ Κράτος.

Ἴδου οἱ ἀριθμοὶ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν χρήσεων 1914—1920.

Table with 4 columns: Ἔτη, Γενναὶοὶ δαπάναι εἰς τὴν Παιδ., Δαπάναι διὰ τῶν ἑκπαιδ., Ἄλλα. Rows from 1911 to 1920.

Ἐκ τῆς μελέτης τοῦ πίνακος αὐτοῦ προκύπτουν τὰ ἐξῆς συμπεράσματα:

1. Ὅτι ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἑκπαίδευσιν εἰς ποσοστὰ κατὰ μέσον ὄρον δὲν ὑπερβαίνει κατὰ τὴν μελετωμένην περίοδον τὰ 3 ο/ο.

2. Ὅτι ἡ δαπάνη κατὰ κεφαλὴν κατοικοῦ δὲν ὑπερέβη ποτὲ τὰς 100 χαρτ. ὄρχ. καὶ παραμένει δι' ὅλα τὰ ἔτη σχεδὸν ἡ αὐτή.

3. Ὅτι ἐνῶ τὰ γενικά ἐξοδα τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐπενταπλασιάσθησαν, αἱ δαπάναι διὰ τὴν ἑκπαίδευ-

σιν οὐτε κἀν ἐδιπλασιάσθησαν.

Ἡ γλιχορῆτης ὅμως τῶν δαπανῶν τοῦ Κράτους διὰ τὴν λαϊκὴν παιδείαν καταδεικνύεται ἐκ τῆς συγκρίσεως αὐτῶν πρὸς τὰς διὰ τὸν σχετικὸν σκοπὸν διατιθεμένας ὑπὸ ἄλλων κρατῶν. Διὰ τὴν σύγκρισιν αὐτὴν ἔχομεν τὰ κάτωθι στατιστικὰ δεδομένα. Ἐξεδόθησαν διὰ τὴν ἑκπαίδευσιν κατὰ τὸ ἔτος 1927—28 εἰς ο/ο:

Ἄλβανία 11 ο/ο, Ρουμανία 12 ο/ο, Πολωνία 15 ο/ο, Τσεχοσλοβακία 8 ο/ο, Βουλγαρία 9 ο/ο, Ὀλλανδία 27 ο/ο, Ρωσία 16 ο/ο, Ἑλλάς 4 ο/ο (Στατιστικὴ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν). Ὅπως ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ τονισθῇ, δεῖ εἰς τὰς δαπάνας αὐτάς δὲν συμπεριλαμβάνονται αἱ δαπάναι τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, αἱ ὅποιαι εἰς πολλὰ κράτη, ὡς γνωρίζομεν θετικῶς, ὑπερβαίνουν τὰς κρατικὰς, ἐνῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἀνύπαρκτοι, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, δεῖ ἀνύπαρκτος εἶναι καὶ ὁ θεσμός.

Ἐκ τῆς συντόμου ταύτης καὶ ἀτελεστάτης μελέτης τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὕπουργου τῆς Παιδείας ἐξάγεται τὸ γενικὸν συμπέρασμα, δεῖ τὸ Κράτος ἀνεκάθεν ἠκολούθει ἑκπαιδευτικὴν πολιτικὴν ὁπισθοδρομικὴν. Μετὰ μεγάλης ἐπισκευῆς κρινόντες τὰ διάφορα ἐλαφρυντικά, τὰ ὅποια συνήθως ἐπικαλοῦνται εἰς αἱ Κυβερνήσεις (περιπέταια τοῦ Ἐθνικοῦ κατὰ τὰ τελευταία ἔτη, ἀντοχὴ τοῦ Προϋπολογισμοῦ) θὰ ἤθυναίμεθα νὰ χαρακτηρίσωμεν τὴν πολιτικὴν αὐτὴν, ὡς πολιτικὴν ἀναγκαστικῆς στασιμότητος. Ἀλλὰ καὶ ἡ βάσις αὐτῆ διὰ τὸν τοιοῦτον χαρακτηρισμὸν ἀνατρέπεται, ὅταν ἔχη τις ὑπ' ὄψιν, δεῖ τὸ Κράτος δι' ἄλλας λειτουργίας τῆς κρατικῆς μηχανῆς κατῴρθωσε νὰ κάμῃ αἰσθητὰς αὐξήσεις δαπανῶν.

Ἄν χαρακτηριστικὸς ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης εἶναι ὁ ἀκόλουθος πίναξ.

Διαιθέθησαν ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ διὰ τὸ ὕπουργεῖον Παιδείας, Ἐργασίας, Συγκοινωνίας:

Table with 3 columns: Ἔτη, Παιδείας, Ἐργασίας, Συγκοινων. Rows for 1917, 1918, 1920.

Ἐκ τοῦ πίνακος αὐτοῦ φαίνεται πόσον ἀλματώδης ἦτο ἡ αὐξήσις τῶν δαπανῶν εἰς τὸ ὕπουργεῖον Ἐργασίας καὶ Συγκοινωνίας καὶ πόσον μηδαμινὴ εἰς τὸ ὕπουργεῖον Παιδείας. Ἦτο, λοιπόν, δυνατόν καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς λεγομένης ἀντοχῆς, ν' ἀκολουθηθῇ ἑκπαιδευτικὴ πολιτικὴ κάπως προοδευτικῆ.

Εἶναι γνωστὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς ὁπισθοδρομικότητος ἢ στασιμότητος τῆς ἑκπαιδευτικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους: Μὲ συνταγματικὸς κατοχυρωθεῖσαν τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποχρεωτικῆς ἑκπαίδευσως ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Κράτους, τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ πληθυσμοῦ (47 ο/ο) παραμένει ἀναγράφητον, τὸ δὲ ὑπόλοιπον κατανέμεται μεταξὺ ψευτομορφωμένων καὶ ἡμιμορφωμένων. Μέσα εἰς τὴν φοβερὰν αὐτὴν στρατιάν τῆς ἀμαθείας καὶ ἡμιμαθείας πνίγονται οἱ ὄλγοι ἀληθινὰ μορφωμένοι.

Ἡ κατάστασις αὐτὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπὸ ἀπόψεως μορφωτικῆς

Στὸ Παιδαγωγικὸ Συνέδριον Λαρίσης ποῦ ἔλαβον μέρος περισσότεροι ἀπὸ 200 δασκάλους ὁ ἑπιθεωρητὴς κ. Γ. Καλλιγὰς ἐκήρυξε τὴν ἐναρξὴν μετὰ ἀκόλουθα λόγια.

Μὲ χαρὰ βλέπω αὐτὴν τὴ στιγμὴν τοῦ δημοδιδασκαλίου τῆς περιφέρειᾶς Λαρίσης συγκεντρωμένους μετὰ πλήρη συναδελφικῆς ἀγάπης καὶ ἔχρον ἐπαγγελματικῶν ἐνθουσιασμῶν γιὰ νὰ παρακολουθήσωσι τὰς ἀνεργίας ἐνὸς Συνεδρίου ἀφορώντος αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔργον τῶν.

Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ, ὅπου ὁ διδύσκαλος προστρέχει μετ' ἐνθουσιασμῶν ὅπου δῆποτε ἵνα ἀκούσῃ ἔσται καὶ ἐνὰ λόγον διὰ τὸ ἐπάγγελμά του, ἀψηφῶν ταύτης ἀπαιτίας καὶ οὐ σμικροῦ ἐξοδίου. Ἀλλὰ καὶ δὲν εἶναι ἴσως δεύτερον παράδειγμα δημοσιῶν ὑπαλλήλων νὰ προσέχονται ἰδίαις δαπάναις μακρὰν τῆς ἔδρας διὰ τὴν κατοικίαν των, εἰς τὴν πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ ἢ καὶ ὑποῦ τοῦ Κράτους, διότι ὁ νόμος ὄρχει αὐτὸ ἢ καὶ ὁ προϊστάμενός των τὸ παραγγέλλει διὰ τὴν σύσκεψιν περὶ τῆς καλύτερας λειτουργίας τῆς ἑκπαιδεύσεως μαζ.

Εἶχα καθῆκον, κύριοι, αὐτὸ νὰ τονίσω πρωτίστως ἀπ' ἐνὸς γιὰ νὰ ἐπαινέσω τοὺς ἐργάτας αὐτοὺς τῆς ἑκπαιδεύσεως, καὶ ἀπ' ἑτέρου γιὰ ν' ἀποδείξω ὅτι αὐτοὶ οἱ ἀνθρώποι—αἰεὶ, αἰεὶ εἰς αἰὲς καλύτερας μορφῆς. Πλὴν ὅμως τῆς ἀνωτέρου παρατηρήσεώς μου θεωρῶ ἐπιβεβλημένον καθῆκον μου νὰ τονίσω τὴν μεγιστὴν ἀξίαν τῶν ὑπηρεσιακῶν παιδαγωγικῶν συνεδριῶν, διότι δι' αὐτὰν γεννάται εὐκαιρία συζητήσεως διὰ σκουδαίοντα σχολικὰ ζητήματα, διὰ τὰ ὅποια δὲν εἶνε δυνατόν ἄλλως νὰ δοθῶσι λύσεις καὶ συγκεκριμένα κατευθύνσεις οὕτε ὁ τρόπος καὶ ὁ τόπος τῆς ὑπηρεσιακῆς ζωῆς τοῦ δημοδιδασκάλου ἐπιτρέπει νὰ ἐξετάσῃ οὗτος συχνὰ εἰς ἐπικοινωνίαν ἔσται καὶ μετὰ συναδελφῶν τῶν, διὰ ν' ἀνταλλάξῃ τὰς γνώμας του καὶ λάβῃ ἔσται καὶ ὑπὸ τύπον μικρῆς ψυχικῆς ἀνακουφίσεως ἀφορμὴν νὰ ἐκτελέσῃ ἀνάγκην, ἣν αὐτὴ ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου δημιουργεῖ. Καὶ διότι ἡ μονότονος, καταθλιπτικὴ καὶ πολλὰκις ἀχρεῖς φύσις τοῦ διδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος δημιουργεῖ ἀνάγκην συχνῆς ἀναζωογονήσεως καὶ ψυχικῆς τονώσεως. Καὶ εἰς τοῦτο τὰ μέγιστα συντελεῖ ἡ σύγκλησις Συνεδρίου, ἡ ὁργανωτικὴ διδασκαλικῶν ἐκδρομῶν καὶ διὰ παντός τρόπου καὶ μέθου ἀναγωγῆς τοῦ ἔργου αὐτοῦ τοῦ δημοδιδασκάλου. Τὰ λεγόμενά μου εἶναι μίᾶ σαφὴς καὶ ἐρηδ' ἀπεικόνισις τοῦ διδασκαλικοῦ ἔργου, τοῦ ὅπου οἱ τίς κίχες μόνον ὅπουσι διετέλεσε διδύσκαλος δύναται νὰ μισθῶνῃ ἢ καὶ ἐπομένως νὰ νομίζομεν δεῖ εἶναι ἀρκετὴ αὐτὴ καὶ μόνη νὰ ἐξηγήσῃ τὰ περισότερα, ἂν μὴ ὅλα, τὰ τραγικὰ γεγονότα τῆς νεωτέρας κοινωνικῆς καὶ ιστορικῆς μας ἐξελίξεως.

Γε. Ἐπιθεωρητὴς Βουλευτὴς Ἐδέσεως

δικαιώση τὴν προτασὴν μου ταύτην, δηλαδὴ ὅτι ὁ διδύσκαλος πρέπει ἐκ πάσης πλευρᾶς νὰ ἐνισχύεται καὶ διὰ παντός μέτρου ὕλικου καὶ ἠθικοῦ νὰ βοηθῆται ὑπὸ τοῦ Κράτους τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων καὶ ὅλων τῶν κοινωνικῶν παραγόντων.

Ἄλλοι οἵτινες ἠσθάνθησαν τὴν σπουδαιότητα τοῦ διδασκάλου, λαοὶ οἵτινες ἀντελήθησαν ὅτι μόνον μετὰ καλῆς σχολικῆς ἐπέξευγαν τὴν προδόν των, ἐσπευσαν νὰ ἐνισχύσωσι τὴν παιδείαν διαθέτοντες τὴν μερίδα τοῦ λήοντος ὑπὲρ τῆς ὅσον οἴον τε καλύτερας λειτουργίας αὐτῆς.

Οἱ Δήμοι καὶ Κοινότητες μὲς πρὸς αὐτὸς ἐκ καθήκοντος ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας μετὰ προθυμίαν διαθέτοντες σοβαρὰ ποσὰ τοῦ Προϋπολογισμοῦ των διὰ καλιτέρουσι τῆς κατωτάσεως τῆς παιδείας μας. Ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία παρουσιάζει ἐκπληξία τὰ τελευταία χρόνια εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς προαγωγῆς τῶν σχολείων μας.

Ταῦτα πάντα Κύριοι εἶναι δηλητικὰ δεῖ ὅλοι οἱ κοινωνικοὶ παράγοντες ἀνεγνώρισαν τὸσον τὸ δύσκολον τοῦ διδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος ὅσον καὶ τὸ χρήσιμον αὐτοῦ καὶ ἐστρεψαν τὴν προσοχὴν των πρὸς αὐτὸ, διότι δι' αὐτὸ διαπλάττεται τὸ σῶμα, τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἦθος τῶν παιδιῶν, γιὰ τὸ παιδί εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ὅλη ἡ ἀπασχόλησις τῆς κοινωνίας. Τὸ παιδί ἀποτελεῖ πόντοιο τὸ μέλλον, διότι ὅλη ἡ ζωὰ φύσις εἰς τὸ μέλλον ἀνεγείρει καὶ διὰ τὸ μέλλον ἐργάζεται.

Ἐὰν ἀληθὴς εἶναι πρὸ τοῦ 20οῦ αἰῶνος δὲν εἶχε δοθῇ ἡ γέγκουσα προσοχὴ γιὰ τὸ παιδί. Σφοδρικῶς ἀνεφαίνοντο ἄνδρες φωνάζοντες: «ἀρχόντες καὶ ἀρχόμενοι, προσέξτε τὸ Παιδί». Εἰς τὴν φωνὴν ὅμως αὐτὴν ἠκούσθη μετὰ ἀπόντων «ἀφες αὐτὸν εἶναι σχολαστικὸς!».

Τώρα ὅμως Κύριοι ποῦ τῶμεν στὸν αἰῶνα τὸν παιδιστὸν θὰ θεωρηθῶμεν ἀσφαλῶς καθυστερημένοι καὶ ἀναχρονιστικοί, ἂν καὶ ἐπ' ἐλάχιστον ἀφήσωμεν τὸν νοῦν μας νὰ ἐξέλθῃ εἰς πᾶσαν ἀνεργίαν μας τὸ παιδί.

Μετὰ τὸ παιδί εἶναι ἀξίος εὐλαβείας καὶ μεγάλης προσοχῆς καὶ ὁ δάσκαλος! Γιὰ αὐτὸς θὰ δῶσῃ σὸ παιδί τὸ δὲ εἶν' αὐτὸς προπαρασκευάζει τὸ ποῖόν τῆς μελλούσης κοινωνίας καὶ συνεπὲς αὐτὸς πρέπει παντοῦτρόπως νὰ προστατεύῃ καὶ χρίαν αὐτοῦ τὸ σημεῖον τῆς ἀντιπροσώπου πρὸς τὴν δημοκρατικὴν παρὰ παντὶς πολιτοῦ, αἰῶν πάσης προσοχῆς καὶ πάσης ὑπολήψεως. Καὶ τώρα ἀπὸ σῆς ἐπιζῶ ὅτι θὰ εἰρηθῆτε μετ' αὐταπάγησιν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Παιδείας μεταδίδοντες τὰ νέα δόγματα τῆς Παιδαγωγικῆς καὶ γενόμενοι πρωτοπόροι τῆς ἑκπαιδευτικῆς ἀναδημοουργίας. Σεῖς πρώτοι θὰ ἀναφανῆσθε ἐμπλοκοὺς χαρὰς ἀρατε τὰς πύλας τοῦ νέου Δημοτικοῦ Σχολείου!

ΕΠ. Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΝΑ (ΝΟΝΤΑ ΕΛΑΤΟΥ)

Ἀναγνωστικὰ καλλιὰ ἐγκυριμένα καὶ γιὰ τὸ σχολικὸ ἔτος 1930—1931.

- 1. Ἀλφραβητάριο μέρος Β' Ε. Παπαμιχαῖλ
2. Ἀγὴ Β' Ε. Παπαμιχαῖλ—Δ. Βουτυρᾶ
3. Ἡλιος Γ' Ε. Παπαμιχαῖλ—Δ. Βουτυρᾶ
4. Ἡ Πατρίδα μας Δ' Α. Καραχρίστου—Ε. Παπαμιχαῖλ
5. Οἱ Ἐλεύθεροι Δ' Ε. Παπαμιχαῖλ—Δ. Βουτυρᾶ
6. Διγενεὴς Ἀργεῖας Ε' Α. Καραχρίστου—Ε. Παπαμιχαῖλ
7. Ἡ Μελισσα Ε' Ε. Παπαμιχαῖλ—Χ. Ἀντωνάτου
8. Ἡ Ζωὴ μας Στ' Ε. Παπαμιχαῖλ—Χ. Ἀντωνάτου

Ἐκδοτικὸς Οἶκος Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΡΑΦΟΥΜΕ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ

Στο φύλλο 282 του Δ. Β. ο κ. Γ. Χατζής κάνει το δίκαιο εγκώμιο για το (επιστημονικό) έργο του κ. Τζάρτζανου «Συντακτική της Νεοελλ. Γλώσσης», και τονίζει την ανάγκη να προσέχουμε στους συντακτικούς νόμους της δημοτικής για να τη γράφουμε σωστά. Αυτό μου δίνει άφορη να σημειώσω μια παρατήρηση που την έκαμα και άλλοτε μαζί με άλλες («Η Τονική Διαταρθμίση και άλλα γραμματικά»), αφού για σύνταξη ο λόγος και συντακτική είναι και η παρατήρησή μου. Ένωσω την κακή χρήση του μα, που έγινε μια συνήθεια αρκετά κοινή μεταξύ των δημοτικών που γράφουν, και που προέρχεται από επίδραση της καθαρεύουσας. Γιατί η καθαρεύουσα βέβαια είναι που σε μερικά σημεία μας εμπόδιζε να σβήσουμε καλά τη δημοτική. Και δε θα με παρεξηγήσει ο κ. Γ. Χατζής αν πάρω τα παραδείγματά μου από ίδιο το άρθρο του, για να είναι πιο πρόχειρα.

Όχι μόνο εμείς... μα και οι πιο παλιοι δημοτικιστες.
 Δε γράφτηκε απο δημοτικιστη, μα μόνο απο έναν επιστήμονα.
 Δεν εξετάζει μονόπλευρα τὸ ζήτημα μα ψυχρα και αντικειμενικά.

Διαβάστε τώρα τίς τρεις αυτές φράσεις με την ακόλουθη μορφή και ρωτήστε στο γλωσσικό σας αίσθημα αν δεν είναι πιο δημοτικές και πιο αληθινές:

Όχι μόνο εμεις πα ρα και οι πιο παλιοι δημοτικιστες.

Δε γράφτηκε απο δημοτικιστη πα ρα μόνο απο έναν επιστήμονα.

Δεν εξετάζει το ζήτημα μονόπλευρα πα ρα ψυχρα και αντικειμενικά.

Και ο κ. Τζάρτζανος μιλεί για το σύνδεσμο *πα ρα*, αν και δεν τονίζει, βράσκω, αρκετά καθαρά τη διάκριση από τον *μα*.

Η λογική ανάλυση του φαινομένου είναι, νομίζω, η ακόλουθη. Όταν λέω *δεν είναι κόκκινο πα ρα είναι πράσινο*, έχω στο νούμου μονάχα τις δυο περιπτώσεις: *κόκκινο και πράσινο*. Εκείνη τη στιγμή το κόκκινο και το πράσινο είναι για μένα δυο έννοιες *αντιφατικές*, όπως λένε στη λογική. Φαντάζομαι δηλαδή πως άμα δεν είναι κόκκινο κατ' ανάγκη θα είναι πράσινο. Όταν όμως λέω *δεν είναι κόκκινο μα είναι (όμως) πράσινο*, έχω τρεις περιπτώσεις στο νούμου. Είναι σα να λέω: *δεν είναι κόκκινο, μα δε θα πει πως δεν έχει και κανένα χρώμα: είναι πράσινο δεν κἀφεται, πα ρα δουλεύει: δυο περιπτώσεις. Δεν κἀφεται μα δεν καταφέρνει και τίποτε: τρεις περιπτώσεις: το να κἀθεται, το να δουλεύει αποτελεσματικά και το να δουλεύει χωρίς αποτέλεσμα.*

Είναι μια λεπτότητα που μόνο η δημοτική την έχει (και η γερμανική όσο ξέρω, με το *aber* και το *son-*

dern), και είναι άδικο να τη θυσιαζόμαστε απο απροσεξία. Η καθαρεύουσα έχει μόνο το *αλλά* και για τις δυο περιπτώσεις, και η μετάφραση απτην καθαρεύουσα φέρνει αυτο το λάθος, όπως και μερικά άλλα.

Θα ρωτήσαι κανείς: άραγε δεν υπάρχει καθόλου απτη η χρήση του *μα* που καταδικάζω; Μπορεί να υπάρχει σε τοπικά ιδιώματα, όσα είναι επηρεασμένα απτα ιταλικά (Ερτάνησα, Κρήτη;). Στα κέντρα όμως, που θα κανόνισον τη γραφτήμας δημοτική λίγη προσεχτική παρατήρηση αρκεί για να σάς πείσει πως ποτε δε θ' ακούσατε ούτε θη πείτε *δεν κἀφεται μα δουλεύει*.

Νά κ' ένα άλλο συντακτικό λάθος, για να περιοριστώμε σήμερα στα συντακτικά, που το απαντώ κάποτε, σπανιότερα απο προηγούμενο. Γράφουνε μερικοί: *τον είδα φεύγοντας με την έννοια τον είδα να φεύγει, μετάφραση απτην καθαρεύουσα τον είδα φεύγοντα*. Ενώ η παραπάνω φράση, καθώς ο καθένας καταλαβαίνει άμα την προσέξει, σημαίνει *μονάχα τον είδα ενώ έφευγα (εγω)*.

Δηλαδή οι μετοχές *φεύγον ας, πηγαινοντας, γραφοντας*, έχουν υποκείμενο το υποκείμενο της φράσης (τον είδα) και όχι το αντικείμενο.

Για να γράφουμε σωστά τη δημοτική απτην έποψη της σύνταξης δε χρειάζεται άλλ' περ προσοχη και παρατήρηση. Ο κ. Γ. Χ., αν κατάλαβα καλά, φαίνεται να φρονει πως το συντακτικό θα μας βοηθήσει σ' αυτον το σκοπο. Δε συμπύνω τελείως. Το έργο του κ. Τζάρτζανου έχει μεγάλη επιστημονική αξία, όχι όμως και μεγάλη πρακτική χρησιμότητα. Είναι η διαπίστωση ενός γεγονότος, περιγράφει μια σειρά γλωσσικά φαινόμενα, και σημειώνει τη λογική σχέση και τους συνδυασμούς των γλωσσικών στοιχείων μεταξ' αυτους, όπως ένα έργο φυσιολογίας περιγράφει τη λειτουργία και τη συνεργασία των οργάνων του σώματος, και όπως ένα σύγγραμμα λογικής μας εξηγεί πως λειτουργει ο μηχανισμός του λογικού μας, δηλαδή μας δείχνει πως σκεφτόμαστε και όχι πως πρέπει να σκεφτόμαστε.

Το ίδιο μπορεί κανείς να πει και για τη γραμματική, με τη διαφορά μονάχα που σε μια γλώσσα σαν τη δική μας, που δεν είναι κανονισμένη οριστικά, η γραμματική έχει κ' ένα δεύτερο σκοπο, μέσα στην ποικιλία των τύπων να ξεχωρίσει εκείνους που θα κλειψούν και να καθιρώσει εκείνους που θα επικρατήσουν.

Το συντακτικό λοιπον και τη γραμματική τα έχουμε μέσα στο αίσθημά μας δε χρειάζεται άλλο παρα προσοχη και παρατήρηση, για να γράφουμε σωστά απ' αυτές τις δυο άποφες. Εκείνο που μας λείπει προ πάντων ως τώρα είναι το λεξι-κον, Εύτυχως αυτο μαθαίνω πως μας το ετοιμάζει ο ποιητής Πέτρος Βλαστος.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΗΛΕΙΑΣ

ΑΜΑΛΙΑΔΑ 2αν Νοεμβρίου. - Ο Σύλλογος των δημοδιδασκάλων Ηλείας συνελέθη εις έκτακτον Γενικήν Συνέλευσιν εις το Σχολειον 'Αμυλιαδός την 2 Νομβρίου κατόπιν προσκλήσεως του Διοικητικού αυτού Συμβουλίου και άκουσας του αντιπροσώπου αυτού κατ' εμάς τελευταίας γενικής συνελεύσεως των διδασκαλικών δημοσπονδιών κ. Δημ. Βελουσιού, λογοδητήσαντος, συζητήσας δε και επί των εν τῇ ημερησίᾳ διατάξει ἀναγραφόμενων θεμάτων

1) Έγκρίνει τον στίχον του αντιπροσώπου του Συλλόγου κατ' εμάς γενικής Συνελεύσεως των διδασκαλικών 'Ομοσπονδιών κ. Δημ. Βελουσιού, σημειωφρόνεντος προς την ένδοξον του Συλλόγου, αλλά περπαυρησάντος εις την ένδοξον άποφασιν της άπολυτοῦ αλεισηφίας της γενικής συνελεύσεως της νέας διδασκαλικής 'Ομοσπονδίας.

2) 'Η έννοια των διδασκαλικών 'Ομοσπονδιών γεννημένη όπως ένγεται, δεν ίκανυλαται τον Συλλόγον, δεδομένου ότι δεν εξερεζιζώθησαν τα αττία τα αρκαλειστικά την διαίρεσιν του κλάδου.

Πρό του τελεσθέντος όμως γεγονότος του δημοσηγηθέντος υπό της άμοφίνου σχεδόν θελήσεως και άποφάσεως των γενικών συνελεύσεων άμφοτέρων των διδασκαλικών δημοσπονδιών, θεωρεί καθήκον του, να προσχωρήσῃ προς την διδασκαλικήν 'Ομοσπονδίαν και να ένισχύσῃ πᾶσιν δυνάμει τῶν κοινῶν άγόνια χάριν του κοινού συμφέροντος.

3) Υποβάλλει προς την διοίκησιν της διδασκαλικής 'Ομοσπονδίας την εὐχὴν και την παρακλήσιν όπως άπάς εἶ και ένδοξότερον διαμαρτυρηθῆ πρός την Κυβέρνησιν διά την εἰς τόσον χρόνον καθυστέρησιν των διδασκαλικῶν προαγωγῶν καί ' ἀξίωσιν ἢ νά καύσουν και αἰ προαγωγαί των υπαλλήλων όλων των άλλων 'Υπουργείων ἢ νά έκτελεσθοῦν και αἰ καθυσταρούμενα προαγωγαί των δημοδιδασκάλων, των όλοίων ἢ καθυστέρησεως έχει βυθίσει τὸν κλάδον εις μίαν μωραμομένη, ατόχρονη νεκρικὴν κατάστασιν.

4) Αναθέτει εις την διοίκησιν της διδασκαλικής 'Ομοσπονδίας νά άπιδώξῃ πάσι δυνάμει κατ' εμάς την προσεχτικὴν άναλόγησιν των έργασίων των νομοθετικῶν σμυμάτων τῶν δικαίων και λογικῶν διακανονισμῶν του ζήτηματος της συντήσεως των δημοδιδασκάλων, φθειρομένων ένδοξότερον κίνεσων των άλλων δημοσίων υπαλλήλων και τῆν εφάρμοσιν του μέτρου της έκουσίας εἰσόδου ἐν συνδυασμῶ πρός την άκκαθάρισιν του κλάδου, θεωρουμένου ως χρόνον συντάξεως και του χρόνου φειτήσεως εις τὰ διδασκαλικά και υποδιδασκαλικά.

5) Έκφραξίει επίσης την εὐχὴν εις τὴν διοίκησιν της 'Ομοσπονδίας, όπως υποδεηθῇ την γνησιν περι κακαγωγίας της άγομηματινῆς πνευματικῆς έργασίας των σχολείων και έργασθη ύπερ τῆς εφάρμοσος αὐτής.

6) Όρίζει τμηματάχα και συνδέσμοις του Συλλόγου προς εἰσπραξιν συνδρομῶν και έγγραφῶν νέων μελών τους εἰς ἄνω τὴν ταμιακὴν περιφέρειαν 'Αμυλιαδός:

- 1) Έν τῷ τμήματι 'Αμυλιαδός τὸν κ. Η. Στυπαισιόπουλον, 2) Γαστρονῆς τὸν κ. Γ. Παπαγιαννίου, 3) Λεζαικῶν τὸν κ. Δ. Σφήκαν, 4) Βυρβολομίου τὸν κ. Π. Κανελλόπουλον, 5) Μανωλάδος τὸν κ. Ν. Λαμπρόπουλον, 6) Σιμπούλου τὸν κ. Α. Γ. Γιαννακόπουλον και 7) Δελήμηλαι τὸν κ. Ανδρ. Μπουτουβάν.

Τὰ μέλη (Έκονται αἱ υπογραφαί των παρισταμένων 36 μελών).

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

Έπειτα από την έκλογὴ των: Σωτήρη Μπαρμουνάκη και Εὐθυλίας Χριστοδουλίδου γίνηκε άνασηματισμός του Διοικ. Συμβουλίου του Συλλόγου Καβάλλας με πρόεδρο τὸ Σταθρο Δασκαλογιάννη, Γραμματέα τὸ Σωτήρη Μπαρμουνάκη, και ταμία τὴν Κορίνα Νικολαίδου.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΟ "Δ. ΒΗΜΑ", ΓΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΟΜΑΡΧΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΡΙΝΘΟ!

Είμαι κι εγώ ένας από τους 13 χιλιάδες δασκάλους του 'Ελληνικού Κράτους.
 Έχω τελειώσει από το 1927 το Μοναχικό Διδασκαλείο της Καστοριάς και δεν έχω κάρη το δασκαλο καρά μόνο 6 μήνες σπῆν περιφέρειας της Καβάλλας (απ' τὸ Δεκέμβριον του 1927— γιατί τότε διορίσθηκα—ισαμετῶν 7) μην του 1928) που με κίλισε ἡ πατριδα νά ξεπληρώσω τὴ στρατιωτικὴ μου θητεία.

Μάλιστα! Σελήφρωσα τὴ στρατιωτικὴ μου υποχρέωση τὸν παραμένο φλεβίσην κι άμέσως ὑπόβαλα αίτηση στήν περιφέρειαν της Περεβέζης γιά νά διοριστῶ κι εγώ σὲ κομμάτι θέση κενή και εἶσι νά τελειώσω τὴ διετὴ ὑποχρέωσή μου σὲ τὸ Νέα μέρη σὴν ὑπότροφος ταμία.

Ο εὐθεωρητῆς όμως μου άπανταίσως τὸ άποτικὸ Συμβούλιο έπρωτίμωρε άλλες αίτησεις δασκάλων, που δεν είχαν θέση κι' αὐτοί.
 'Υαίτη!
 Τὸν 'Ιούλιον ὑπόβαλα αὐτήση διορισμῶ στὸ 'Υπουργειο και ἰδοποιήθηκα ὅτι τὴν αίτησή μου τὴ διαμήβασα στὸν εὐθεωρητῆ της Καστοριάς, γιατί μόνο και φαίνεται, ἔπαρχαν θέσεις κενές.
 Τι νά κάνω όμως πὸς τὴν περιφέρειαν της Καστοριάς ἰδοσκονται μονάχα δυο θέσεις, κι' ὁ εὐθεωρητῆς μου άπανταίσως πως έχει πολλές αίτησεις και δεν ἔχει πὸς νά προτιμήσῃ;

Δὲ σπαμίτησα ὡς ἔδωκα. Κατὰ τὸ Σελτήμησιον, έγραβῆξα γιά τὴν 'Αθήνα και τὸ 'Υπουργειο μου δίνει τὴν άπάντησιν:

Πὸς πέραν του Σεπτεμβρίου δεν δέχεται αίτησεις!

Πῆγα ἀκόμα και στὸ Γενικὸ 'Επιθεωρητῆ της 'Ηλείας και ἀπὸ κατ' ἄλλη πηρα πληροφορομένη άπάντησιν:

Πὸς σ' ἄλη τὴν 'Ηλείαν δεν ὑπάρχουν θέσεις κενές!

Πῆγα, και πὸς δεν πῆγα! Και πὸς μένει τώρα νά πάω;

'Υπόβαλα κι άλλες αίτησεις σὲ διάφορες περιφέρειες, ἀλλά δεν δέμωθηκα να λάβω άπάντησιν.
 Εἶν' 'Οχτώμησιον τώρα και περιμένω γιατί... δεν έχω κἀμάρια στήν Κορίνη!!! 'Ος τόσο 200 χιλιάδες κατὰ μέμονιν στὸ δρόμο και περιμένουνε δασκάλους...
 Νίκος Βερβόκης

ΓΙΑ ΤΟ ΕΟΡΤΑΣΜΟ ΕΠΙΛΟΓΩΝ ΤΟΥ 1917

Στὸ ἔπ' ἀριθ. 287 φύλλο, μας έγγραψε ὅτι ὁ Ταμίης Κορινθίας έκρίθησεν ἀπὸ τὸ μισθὸ των δημοδιδασκάλων της περιφερείας ἕνα ἐπίδομα ἀπὸ 80 δοχ. πὸς τοὺς εἶχε δοθῆ τὸ Νοέμβριον και Δεκεμβριοσίου 1917 γιά οἰκονομική άντίσχησιν.

Ο συνάδελφος Σιματάχας Δημήτ. Μπαλαφουτάς εἰρήνησ με άναφορά τὸν ἀπὸ τὸν Ταμίαν πληροφοροξες γιά τὴν κρίσησιν και έλαβε τὴν άπάντησιν ὅτι διετάχθη νά τὰ εἰσπράξῃ γιατί δεν εἶχε τικτοκοπηθῆ λογιστικάς.

Τὴν άναφορά αὐτὴ του συνάδελφου με τὴν άπάντησιν του ταμίαι ἡ διδ. 'Ομοσπονδία της διεμήβασε στὸ Γενικὸ λογιστήριον (Γεν. Διοῦθ. Δημ. Λογισ.) και εἰήτησε νά τακτοποιηθῇ ἡ ὑπόθεσι. Έπειτα ἀπὸ αὐτὴ τὴν ένέγγεια της διδ. 'Ομοσπονδίας τὸ Γεν. Λογιστήριον ἴβγαλε τὴν 192.981 διαταγή της Γ. Δ. Δ. Α. με τὴν ὅποια έκτακτοποίησε τὸ ζήτημα και έκονοποίησε στὴν ταμία Κορινθίας γιά νά λάβῃ γνάση ὁ ένδιαφερομένος συνάδελφος. 'Η διαταγή αὐτὴ πὸς ἀφορὰ και τοὺς άλλους δασκάλους της Κορινθίας έχει ὡς εἴης.

Γεν. Διοῦθ. Δημ. Λογισ
 Αριθ. 152981

Διαμήβαξεται πρὸς τὸν κ. Λεουθουτὴν του ταμίου Κορινθίας μετὰ της συνημμένης αίτήσεως του δημίου Δημ. Μπαλαφουτά παρακαλούμενον ὅπως συστήσῃ αὐτὴν νά ζητησῇ κατὰ τὸ 'Υπουργειο Παιδείας και θρησκουμάτων τὴν έκδοσιν χρηματ. έντάλματος διά τὴν πληρωμὴσιν αὐτὸ του πρὸς ὃ πρόκειται ἐκδομῶτος ἐφ' ὄσον ἐδικαιωτο τούτου.

Ο Λεουθουτῆς και α. α.
 Δ. Παρόσης

ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ
 ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ
 στήν "ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΗΝ"

ΕΠΙΣΤΑΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

ΤΟ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥ JOHN DEWEY

(συνέχεια απ' τ' άλλο)

Σε τι λοιπόν μᾶς χρησιμεύει ὁ χάρτης, ἡ ἐπιστημονικὴ αὐτὴ διατύπωση τῆς πείρας;

Ἄς ἴδωμεν πρῶτα σὲ τι θὰ μᾶς χρησιμεύει. Δὲν μπορεῖ βέβαια νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν προσωπικὴν πείρα, τὸ ταξίδι. Παρόμοια κι ἡ ἐπιστήμη ἢ ὁποιοδήποτε κλάδος τῆς ἀνθρώπινης γνώσεως, μὲ τὴ συστηματικὴ μορφή ποὺ τοὺς δίνει ἡ λογικὴ, δὲν ἀντικατασταίνουν τὴν ἄμεση πείρα. Ὁ ἀλγεβρικός τύπος γιὰ τὸ πῆγμα τῶν σωμάτων δὲν μπορεῖ νὰ ὑποκαταστήσῃ τὴν ἄμεση προσωπικὴ πείρα ἐκείνου, ποὺ καλοπαρατηρεῖ μὲ τὰ ἴδια του μάτια τὸ πῆγμα ἐνδὸς ἀντικειμένου. Μὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ χάρτης συμπυκνώνει καὶ συστηματικοποιεῖ τὴν πείρα τῶν ὄσων ταξιδιέψων καὶ μελέτησαν μιά χώρα, κι ἔτσι γίνεται πολὺτιμος ὁδηγὸς γιὰ κάθε μελλοντικὴ παρατήρηση· εὐκολύνει τὸν ἔλεγχον, μᾶς οἰκονομεῖ τοῦ κόσμου τὴν προσπέδεια, μᾶς γλυτώνει ἀπὸ μάταιες ἀπόπειρες καὶ μᾶς δείχνει τὸν ἀσφαλτέστερον δρόμον, ποὺ μᾶς φέρνει τὸ γνησιώτερον σὸ σκοπὸ μᾶς. Χάρη σὸ χάρτη κάθε ταξιδιώτης μπορεῖ καὶ καρπώνεται τ' ἀποτελέσματα καθὲ πρωτίτερης ἐξερευνητικῆς χωρὶς νὰ χῆσθαι ὅσιν τὸν καιρὸν του ὅσιν τις δυνάμεις του σ' ἀνόφελος δοκιμῆς. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος κι ἡ ἐπιστήμη καθὼς καὶ τὰ διάφορα μαθήματα, ποὺ διδάσκουμε στὸ σχολεῖο, συμπυκνώνουν καὶ αὐτὰ τὴν πείρα τοῦ παρουσῆζοντος μὲ τὴν πῶν χρησιμὴ μορφή. Εἶναι ἕνα κεφάλαιον, ποὺ

μπορεῖ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν ἴδια στιγμὴ τόκο. Ἔχομε οἰκονομία στὴν προσπέδεια τῆς διάνοις μᾶς ἀπ' ὅλες τὶς μεριεῖς. Ἔτσι ἡ μνήμη μᾶς ἔχει πολλὰ νὰ κερδίσῃ, ἀφοῦ τὰ διάφορα φαινόμενα, ἀντὶ νὰ εἶναι ὅσως τύχη μαζεμένα, βρίσκονται συγκεντρωμένα ὀλόγουρα ἀπὸ μιά γενικὴ ἀρχή. Ἐπιπλέον μποροῦμε νὰ παρατηροῦμε καλύτερα, ἀφοῦ ἔξομε ἀπὸ πρωτίτερα τι νὰ παρατηρήσωμε καὶ ποῦ νὰ τὸ παρατηρήσωμε. Εἶναι βέβαια ἄλλο πρᾶμα νὰ ψάξωμε νὰ βροῦμε μιά βελόνα μέσα σ' ἕνα σωρὸ ἄχυρον καὶ ἄλλο νὰ πᾶμε νὰ ζητήσωμε ἕνα ἔγγραφο σὲ μιά βιβλιοθήκη καλὴ ὀργανωμένη. Μὰ καὶ τὸ λογικὸ μᾶς θὰ δουλέψῃ πολὺ καλύτερα κι' ἀποτελεσματικώτερα τὴν στιγμὴ ποῦ δὲν ἔχει καμιά ἀνάγκη νὰ κινήσῃ πληθὺς τυχαίους συνειρημοῦς, ἀφοῦ δὲν βρίσκει μέσα στὴν ἐπιστήμῃ τὴ σωστὴ γενικὴ γραμμὴ, ποὺ βαδίζουν φυσικὰ ὀλέες.

Ἡ ἐπιστημονικὴ λοιπὸν διατύπωση τῆς πείρας δὲν ἔχει, αὐτὴ ἡ ἴδια, ἀξία: δὲν εἶναι σκοπὸς, παρὰ μέθοδος κι ἔχει τὴν ἀξία καὶ τὴ σημασία, ποὺ ἔχει μιά καλὴ μέθοδος. Εἶναι σὺν νὰ εἰποῦμε ἡ γέφυρα, ποὺ μᾶς φέρνει ἀπὸ τὴν τυχαία, τὴν ἀκαθόριστη, τὴ χαώδικη πείρα τοῦ παρουσῆζοντος καιροῦ σὲ μιά πῶν ταχτοποιημένη καὶ πῶν ἐξακριβωμένη παρατήρηση. Μ' ἄλλα λόγια μὲ τὴν ἐπεξεργασία, ποὺ κάνει ἡ ἐπιστήμη στὴν πείρα τοῦ παρουσῆζοντος καιροῦ, τὴ συμπυκνώνει τῆς δίνει ὀριστικὴ μορφή, ὀρισμένο νόημα, κι ἔτσι εὐκολύνει καὶ γονιμοποιεῖ τὴ μελλοντικὴ πείρα. Ἡ γενικεψή, ἡ ἀφαίρεση, ἡ λογικὴ κατάρτη, δια αὐτὰ τὰ μέσα γιὰ τὴν ἐπιστημονικὴ ἐπεξεργασία ἔχουν πρακτικὴ, προοπτικὴ ἡ σημασία γιὰ τὴ μελλοντικὴ ἐξευρηθητικὴ μᾶς.

Δὲν ἐπιτρέπεται λοιπὸν νὰ θεωροῦμε τὴν ἐπιστημονικὴ, τὴ λογικὴ διατύπωση τῆς πείρας ἀντίθετη μὲ τὴν ἐξέλιξη τοῦ παιδιοῦ. Ἡ λογικὴ δὲν εἶναι ὁ ἀντίπαλος τῆς ψυχολογίας. Ἀπεναντίας τ' ἀποτελέσματα ποὺ μᾶς δίνει ἡ λογικὴ μᾶς δείχνουν ἕνα κρίσιμο σημεῖον, μιά στρωφὴ στὴν ἐξέλιξη τοῦ πνεύματος. Μᾶς δείχνουν δηλαδὴ μὲ ποῖο τρόπο μποροῦμε νὰ καρποθώμε τὶς προσπέδεις τοῦ παρουσῆζοντος καιροῦ βίζοντες σ' ἔλεγχον κάθε μελλοντικὴ ἀπόπειρα τῆς διάνοις. Μάλιστα κι' ἡ ἴδια ἡ λογικὴ ἄποψη, εἶναι μποροῦμε νὰ εἰποῦμε, μιά ψυχολογικὴ ἄποψη· μᾶς φανερώνει δηλαδὴ μιά πρόσκαιρη μορφή, ποὺ πῆρε ἡ ἐξέλιξη κάποιας ἐμπειρικῆς γνώσεως καὶ ποὺ εἶναι χρησιμὴ ἐπειδὴ διευκολύνει τὴ νέα μορφή ποῦ θὰ πῆρῃ.

Βγαίνει λοιπὸν μόνον τοῦ τὸ συμπέρασμα, πῶς ἔχομε χρέος νὰ φέρωμε σὲ σχέση τὸ σχολικὸ πρόγραμμα μὲ τὴν πείρα τοῦ παιδιοῦ. Πρέπει νὰ ξαναγυρίσωμε στὴν ἄμεση πείρα· γιὰ αὐτῆς τῆς ἄμεσης πείρας ἀπόσταγμα εἶναι καὶ τὰ διάφορα μαθήματα. Μ' ἄλλα λόγια ἔχομε χρέος νὰ τὰ μεταφρά-

σωμε ἀπὸ τὴ λογικὴ στὴν ψυχολογικὴ γλῶσσα· καὶ γιὰ νὰ τὸ κατορθώσωμε εἶναι ἀνάγκη νὰ ξαναβροῦμε καὶ νὰ φέρωμε σὸ φῶς κάθε ἄμεση προσωπικὴ πείρα, ἀπό ποῦ πῆγασαν οἱ ἐπιστήμες κι ἀπό ποῦ παίρνουν τὴν ἀξία τους.

Κάθε λοιπὸν θέμα ἢ μάθημα ποὺ διδάσκουμε στὸ σχολεῖο ἔχει δυὸ ἀπόψεις: τὴν ἐπιστημονικὴ ἄποψη γιὰ τὸν ἐπιστήμονα καὶ τὴν παιδαγωγικὴ γιὰ τὸν παιδαγωγόν. Οἱ δυὸ αὐτὲς ἀπόψεις δὲν εἶναι ἀντίθετες, κάθε ἄλλο, μὰ δὲν εἶναι οὔτε κι ἀπαράλλαχτα οἱ ἴδιες. Γιὰ τὸν ἐπιστήμονα ἡ ἀνθρώπινη ἐπιστήμη εἶναι ἕνα ὀρισμένο ποσὸ ἀλήθειες, ποῦ θὰ τοῦ χρησιμεύσῃ νὰ θέσῃ καινούργια προβλήματα καὶ νὰ βεβαιώσῃ καινούργιες ἀρετὲς, ὡς ποῦ νὰ ἐπιτύχῃ κάποιο ἀποτέλεσμα, θετικόν, ἐξακριβωμένον καὶ ἐπαληθεψίμο. Γι' αὐτὸν τὸ ὄλοκον, ποὺ δίνει κάθε ἐπιστήμη, ἔχει ἐσωκεντρικὴ ἀξία· τὰ καινούργια φαινόμενα συνυφαίνονται ὀργανικὰ μέσα στὸ σύνολον καὶ τὰ διάφορα τμήματα κάθε ἐπιστήμης βρίσκονται σ' ἀλληλουχία. Δὲν ἔχει καμιά ἀνάγκη νὰ προσπερίσῃ τὰ σύνορα τῆς ἐιδικῆς ἐπιστήμης, ὅπου μῆσα ἐργάζεται· καὶ ἂν τὸ κάνει καμιά φορά, τὰ προσπερνᾷ μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ μαζέψῃ ὅσα φαινόμενα ἀνήκουν σὲ μιά ὀρισμένη ὀμάδα.

Ὁ σκοπὸς ὅμως τοῦ παιδαγωγοῦ εἶναι ὀλοκαπλοῦν διαφορῆτικόν. Ἄδότης, σὺν παιδαγωγόν, δὲν ἐνδιαφέρεται διόλου νὰ βροῦ καινούργια φαινόμενα καὶ νὰ τὰ προσθέσῃ, ὅσα ἔχει μαζέψῃ ἡ κάθε ἐπιστήμη, οὔτε κάνει ὀλοκὸν ἐπιστημονικὸν ὕποθέσει, οὔτε κι ἀσχολεῖται διόλου μὲ τὴν ἐπαληθεψή καμιάς θεωρίας. Γι' αὐτὸν τὸ ὄλοκον κάθε ἐπιστήμης ἀντιπροσωπεύει μιά ὀρισμένη φάση, ὅπου ἔφτασε ἡ ἐξέλιξη τῆς ἀνθρώπινης ἐμπειρίας. Ὅστε ἡ δουλειὰ του εἶναι νὰ κατορθώσῃ νὰ ἐπέμβῃ ἡ προσωπικὴ καὶ ζωταντὴ πείρα τοῦ παιδιοῦ. Ὅ,τι πρὸ πάντων τὸν ἐνδιαφέρει εἶναι μὲ ποῖα μέσα θὰ μεταμορφώσῃ τὴν διδασκτικὴ ὄλη σὲ ἄμεση καὶ ζωταντὴ πείρα· τὴν ὄλη σὲ στοιχεῖα γι' αὐτὸν τὸ σκοπὸν τοῦ ὕπολογισμοῦ μῆσα στὴ συνείδηση τοῦ παιδιοῦ, καὶ μὲ ποῖον τρόπο θὰ μπορέσῃ νὰ μεταχειρισθῇ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ· καὶ ἀκόμα τὸν ἐνδιαφέρει ὡς ποῖο σημεῖον μποροῦν οἱ δικῆς του γνώσεις νὰ βοηθήσουν τὸ δάσκαλον νὰ κατονομάσῃ τὶς ἀνάγκες καὶ τὶς πράξεις τοῦ παιδιοῦ καὶ νὰ προσδιορίσῃ ἀπὸ πῶν στάδια θὰ περάσῃ ἡ κανονικὴ του ἐξέλιξη. Ὁ παιδαγωγὸς λοιπὸν δὲν ἔχει τίποτε νὰ κινήσῃ μὲ τὴν ἴδια τὴν διδασκτικὴ ὄλη πρὸς τὴν ὀλοκληρωτικὴν ἐξέλιξη τοῦ παιδιοῦ. Ὅποιος ἔτσι βλέπει τὰ πράγματα, αὐτὸς καὶ καταβαίνει καλὰ τὸ ὄλοκον τῆς ψυχολογίας στὴν ἀγωγή.

Ἐπειδὴ λοιπὸν πολλοὶ ἡγοροῦν τὴν διπλὴ ἄποψη τῆς ἐπιστήμης γι' αὐτὸ ἴσα ἴσα καταντῶν— ὅπως εἶδαμε παραπάνω— νὰ θεωροῦν ἀντίθετα πράγματα τὸ σχολικὸν πρόγραμμα καὶ τὴν ψυχολογία τοῦ παιδιοῦ.

Ἡ ἀνθρώπινη γνώση, ὅπου τὴν ἀντικρίσει ὁ ἐπιστήμονας, δὲν ἔχει καμμιὰ ἄμεση σχέση μὲ τὴν ζωταντὴ πείρα τοῦ παιδιοῦ· δὲν τὸν ἐνδιαφέρει· βρίσκειται ἔξω ἀπὸ τὸν ὄλοκον του. Ὅποιος ἡγοροῦν τὴν

ἀλήθεια αὐτὴ πρέπει νὰ καταλάβῃ πῶς διακινδυνεύει τὴν ἀγωγή· ἕνας κίνδυνος ποὺ δὲν ἔχει δὲ ἀπλὴ θεωρητικὴ σημασία. Γιὰτὶ ἐπάνω στὴν ἀράξη ἴσα ἴσα εἶναι ποῦ ὄλος ὁ κόσμος ὑποφέρει. Τὸ διδασκτικὸν βιβλίον κι' ὁ δάσκαλος σὺν νὰ ἔχουν βάλει στοιχεῖον ποῖος θὰ προσφέρει σὸν παιδὶ τὸ ἐπιστημονικὸν ὄλοκον ἀπαράλλαχτα μὲ τὴν μορφή, ποῦ τοῦ δίνει ὁ ἐπιστήμονας. Κι' ἂν καμιά φορά τὸ τροποποιῶν ἡ τὸ διορθώσῃ, αὐτὸ γίνεται μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὴ μέση τίποτε τεχνικῆς δυσκολίας καὶ γιὰ τὸν προσαρμόσῃ στὴν διανοητικὴ ἱκανότητα τοῦ παιδιοῦ. Μὰ δὲ μεταφράζον τὸ ἐπιστημονικὸν αὐτὸ ὄλοκον μὲ ἀληθινὴ ζωντανία σὲ ὄλους ζωντανούς· διπεναντίας τὸ προσφέρουν σὸν παιδὶ σὺν ἕνα εἶδος ἀναπλήρωμα, σὺν μιά προσθήκη ὀλοκαπλοῦν ἐξωτερικὴ καὶ στὴ ζωτὴ καὶ στὴν πείρα τοῦ παιδιοῦ.

Τρεῖς ὀλέθριες συνέπειες ἔχει τυπικὰ κάθε φορά ἡ κατάσταση αὐτὴ. Ἡ πρώτη συνέπεια εἶναι, πῶς λείπει ὀλόκληρα κάθε ὀργανικὴ συνοχὴ τοῦ ὄλοκου, ποῦ διδάσκει, μὲ ὅ,τι τὸ ἴδιο τὸ παιδὶ εἶδε, ἀναπλήρωμα καὶ ἀγάπησε· ἔτσι ἡ κάθε καινούργια γνώση, ποῦ ἀπόχτησε τὸ παιδὶ χωρὶς νὰ τὴ ζῆσῃ ἄμεσα μὲ τὴν πείρα του, μένει καθαρὰ ἰδολογικὴ, χωρὶς δηλαδὴ περιεχόμενον καὶ καταντᾷ συμβολικὴ γνώση. Καὶ δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ μῆσα πῶν πῶν τὸν ἰδολογικὸν καὶ συμβολικόν. Βέβαια ἡ μορφή, τὸ σύμβολον μᾶς εἶναι πολὺτιμο ὄλοκον γιὰ τὴν ἀναζήτηση καὶ τὴν κατάρτη τῆς ἀλήθειας· βέβαια εἶναι χροῖσμα ὄργανον ποῦ βοηθοῦν τὸ ἄτομον νὰ βαδίζῃ μὲ ἀσφάλεια πρὸς τὸ ἀνεξερευνητό. Μὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ δὲν τὸ πετυχαίνομε παρὰ μόνον, ἴμα τὸ σύμβολον συμβολίζει πραγματικὰ, ἴμα δηλαδὴ συμπυκνώνει καὶ ἀντικατασταίνει κάτι ποῦ πραγματικὰ ἔζησε τὸ ἄτομον μὲ τὴν πείρα του. Κάθε σύμβολον, ποῦ μᾶς τὸ βάζουν οἱ ἄλλοι σὸν κεφάλι καὶ δὲν ξεπεσάχτηκε μόνον τοῦ ἀπὸ μῆσα ἀπὸ τὴν ὄλη μῆσα, εἶναι καὶ μένει κομψόν, ἀσχηστο νεκρό. Κάθε μαθηματικόν, γεωγραφικόν ἢ γραμματικόν φαινόμενον, ποῦ δὲν ἦρεθῃ σ' ὀργανικὴ ἐνωσή μ' ὅ,τι πραγματικὰ καὶ βαθειὰ ἐνδιαφέρει τὸ παιδὶ, εἶναι σὺν ἔξον μῆσα του, πῆρε μὲ τὸ σταυρὸν μιά θέση, ποῦ δὲν τὸν ἀνήκει. Τὸ κάθε τέτοιο φαινόμενον δὲν εἶναι ἕνα ζωντανὸν κομμάτι ἀπὸ τὴν πραγματικότητα, παρὰ ἄπολύστατα εἶναι ἕνα ἔξω ὄνομα κάποιας πραγματικότητας, ποῦ θὰ μποροῦσε μᾶς χαρὰ νὰ τῆς ζῆσῃ μὲ τὴν πείρα του τὸ παιδὶ, ἀρκεῖ νὰ εἶχαν τηρηθῇ ὅ,τι χρειαζόμενοι ὄροι. Μὰ πῶς μποροῦσαν νὰ τηρηθοῦν οἱ ὄροι αὐτοῖ, σὺν προσφέρωμε σὸν παιδὶ ἀψύχικα ἐξὸν γνώση καὶ τοῦ ζῆγῃ νὰ πασκόνη νὰ τὴ μάθῃ; Τὸ κάθε τι, ποῦ ἔτσι τοῦ διδάσκωμε, εἶναι γιὰ τὸ παιδὶ σὺν ἰερογλυφικόν. Κάποιο νόημα βέβαια κρύβει μέσα του· μόνον ποῦ χρειάζεται νὰ ἔχει τὸ παιδὶ τὸ κατάλληλον κλειδί νὰ τὸ μεταφράσῃ. Κι' ἐπειδὴ δὲν τὸ ἔχει, τοῦ εἶναι νεκρὸ βάρος κι' ἡ περιέργεια τοῦ τσακίζει τὸ μυαλὸν του.

(Τὸ τέλος σὸν ἄλλο)

ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Εἰς τὸ κατὰστάσι μῆς «ΡΕΞ», πλατεῖα Ἀγιάματος Κολοκοτρώνη 3β, εἰσέρχεται ὅλα τὰ ὄλοκα καὶ ἔργαλεῖα ποῦ ὄσιν χρειαζόμενα, εἰς ποιότητα ἐξαιρετικῆς καὶ τιμῆς προσημενῆς χωρὶς τίς τίς προμηθεῖας μῆς καὶ εὐθέτως ἀπὸ τὰ ἰδικὰ ἐργαστῆσια τῆς Εὐρώπης.

- Ἐργαλεῖα Ξυλογλυπτικῆς Δρ. 18
- Παστικὴν εἰς ὄλων τοῦ χροματισμοῦ 5
- Κυτῖα ἀπὸ φλαμοῦρ EXTRA 5
- Μηχαναὶ παραγραφῆς μὲ μὲ λόννη ἀκ πλαστίνης ΕΧΤΗΝ 175
- Βελόναι ἐκ πλαστίνης 200

Διὰ μεγάλαις προμηθεῖαις Σχολείων τιμὰ ἐντελῆς ἐξαιρετικῆς.

ΡΕΞ

Πλατεῖα Ἀγιάματος Κολοκοτρώνη 3β. (Ὁπισθὸν Πυλῆς)

ΣΗΜ. Διὰ τοῦς παρουσιάζοντες ἀπόδειξιν πληρωμῆς τοῦ «Διδακτικῆς Βήματος» γίνεται ἔκπτωση 10% εἰς τὴν Ἀνωτέραν Διδακτικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν πρὸς καταποσίον τὸν καὶ χορηγῆσαν Διπλόματον Μεταλλοπλαστικῆς, Λεμετοπλαστικῆς, Ὀστεογλυπτικῆς, Κομμωτικῆς, Τάξου-Μαρκετοῦ, Ἀνωτέρας Βιβλιοθηκῆς καὶ ὄλων τῶν Μοντέρνων Τεχνῶν.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

DIDASCALICO VIMA (TRIBUNE DES INSTITUTEURS)
Organe hebdomadaire de la Fédération des instituteurs Grecs
Bureaux : 3 Nikiforou 3 Athènes (telef. 68-10) Abonnement 60 fr.

Συνδρομή χρονιάτικη δραχ. 60. Για το εξωτερικό φράγκα γαλ. 60
Εμβάσματα : Διδασκαλικό Βήμα Νικηφόρου 3 Αθήνας, Τηλέφ. 68-10

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΑΓΟΓΓΥΣΤΩΝ ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΓΑΛΟΠΟΥΛΟΙ

Σάλλη στήλη δημοσιεύουμε δλόκληρο το απόσπασμα από την εισηγήση του προϋπολογισμού 1931-1932, που αφορά το δημοσιολογικό κλάδο. Δε χρειάζεται πολλή σοφία για να ιδη κανένας κατά από τις γραμμές του την απόφαση της Κυβερνήσεως να κείνη τους μισθούς μας. 'Απ' όσα λέγει εκεί ο ύπουργός των Οικονομικών φαίνεται πως η Κυβέρνηση φαντάζεται ότι οι υπάλληλοι καλοπερνούν. Βλέπετε το γεγονός ότι οι μισθοί περίπου υπάλληλοι δεν παίρνουν ούτε 2.000 δρ. δάν το λαβάνει υπ' όψει της. Κρίνει από κείνους τους υπάλληλους που την πλησιάζουν και την περιστοιχίζουν και που ο καθένας τους πληρώνεται με 5 και 6 και 10 μισθούς δασκάλων. 'Αλλως δε θα μιλούσε για «σφραγισμένα» υπελλήλικό κόσμο,

που αγωγύστως δε υπεβλήθη στή βουσία αυτή. Αυτός ο «σφραγισμένος» κόσμος είναι, το ξέρουμε, οι Γαλλόπουλοι, οι υπάλληλοι (;) που ο μόνον παράνομα, παρα κλ... νόμοι κάνουν με τη δημοσία υπηρεσία εκατομμύρια. Αυτοί όχι «αγωγύστως», αλλά και ευνοημένοι δε δεχτούν μια περιεκτική βολή του μισθού τους. 'Ενός ελαχίστου μέρους των παχουλών αποκλειών τους. 'Αλλά οι κτώτεροι υπάλληλοι και οι δημοδιδάσκαλοι, που καταλαμβάνουν πως η περιεκτική δε σημαίνει λιγότερα του ψμμιού των παιδιών τους, όχι «αγωγύστως» δε υποστούν την άδικη βουσία, αλλά και με αγανάκτηση την άκουσε και με αποφασιστικότητα δε την αντιμετώπισαν.

ΟΙ ΑΝΥΠΑΡΚΤΕΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

Στο ίδιο απόσπασμα ο κ. Μαρής και διά στόματός του η Κυβέρνηση δλόκληρη θεωρεί και δικαιολογούμενη την περικοπή. «Οι περισσότεροι, λέγει, των υπαλλήλων έρχονται να μεταβή και άλλων αύξισαν επί τη βάσει των κερμάτων νόμων και των γενομένων διαβαθμίσεων. Τι νόημα έρα γε έχει γι' αυτή την κυβερνητική αντίληψη ο 'Υπουργός της Παιδείας, ο οποίος ζαίρει ότι η διαβάθμιση των δημοδιδασκάλων κομμάτια έξυπνινα από τα 1928, ότι 2 700 προαγωγές ως το τελευταίο καλοκαίρι μένουν ανεκτέλεστες, κατά το σκοπιάδιότερο τρόπο, ενώ ο μισός κλάδος μας δάν παίρνει για αμοιβή της άρχισίας του, εργασιών που την έχει κάνει βασανιστική ή υπερφόρτωση των τάξεων με παιδιά εναντίον κάθε λογικής, κάθε βιολιτικής, κάθε παιδαγωγικής άρχής, εναντίον άκμης κάθε δημοκρατικής αντίληψης, ούτε τα μέσα για ένα ελαχίστο όριο συντηρήσεως; Πως δε διαρρώνει το συνάδελφός του ύπουργός των Οικονομικών, όταν μιλά για αύξηση που πήραν οι υπάλληλοι με τους κερμένους νόμους και τις διαβαθμίσεις, και δάν τών πληροφρόσει ότι οι δημοδιδάσκαλοι κακίστε διαβαθμισμένοι, ύποχρωμένοι να μένουν στέν ίσίο βαθμό βετίες και βετίες και θετίες, χωρίς ούτε τους μισθούς των ανώτερων βαθμών να παίρνουν, ούτε άλλα όποια όφελος επίδοματα λόγω σταιμότητας, ούτε

και μετά την περίοδο τόσο μικρών διαστημάτων «αυδοκίμου ύπηρεσίας» προάγονται, γιατί δάν αναγράφονται τότε πιστώσεις και οι αναγραφόμενες δέν εκτελούνται; Γνωρίζει ο κ. ύπουργός της Παιδείας ότι δημοσίως λειτουργεί άλλων ύπηρεσιών προηθρότων πρό άλλων μινών άδραστί χωρίς να υπάρχει ούτε δραχμική πίστωση στέν προϋπολογισμό των οικείων ύπουργείων. Και ότι σύμφωνα με δόληση του κ. Πρωθυπουργού τα έξοδα των προαγωγών αυτών έκαλύφθησαν από άλλα κονδύλια των οικείων ύπουργείων. Γνωρίζει επί σης ότι όρισμένη κονδύλια του ύπουργείου της Παιδείας μένουν άχρησιμοποίητα. Γνωρίζει άκόμη ότι και η έλάτιστα πίστωση, που δόθηκε για προαγωγές μένει στέ μεγαλυτέρη της μέρος ανεκτέλεστη. Γιατί λοιπόν; Γιατί τα μη χρησιμοποιηθούν οι πιστώσεις αυτές για την ίκανοποίηση του δικαίου των δημοδιδασκάλων; Βρίσκει ότι τηρήθηκε το ίδιο μέτρο σε όλες τις ύπηρεσίες του κράτους; Βρίσκει ότι τηρήθηκε το ίδιο μέτρο σε όλες τις ύπηρεσίες του ύπουργείου της Παιδείας; Που στήριζεται και πως δικαιολογείται αυτή η ξεχωριστή πολιτική εναντί των λειτουργών του δημοτικού σχολείου, τόσο αντίθετη με τις τόσες αναγνωρίσεις και διακηρύξεις του δικαίου των;

Η ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

Όταν πρώτη φορά παρουσιάστηκε το Συμβούλιο της 'Ομοσπονδίας στέν κ. Παπανόρολο ανέμοσα σ' άλλα του μίλησε και για την ανάγκη της συμμετοχής αντιπροσώπων του κλάδου σ'τα 'Επιοτικά Συμβούλια. Ο κ. 'Υπουργός απάντησε πως καιότερο αντίλαβάνεται ότι η παρουσία των δασκάλων σ'τα 'Επιοτικά Συμβούλια είναι άναγκαία. 'Αργότερα σ'το 'Επιθεωρητικό Συνέδριο γεννήθηκε το ίδιο ζήτημα και ο κ. 'Υπουργός δόλωσε πως: «'Αν η πλειοψηφία του Συνεδρίου παραδεχόμενη πως οι 'Επιθεωρητικοί άκόμη δικτατορία, άπορραβή όλη της συμμετοχής των δημοδιδασκάλων σ'τα Συμβούλια, δε το

κάμη. 'Εχει όμως την πεποίθηση πως η πλειοψηφία του Συνεδρίου δέν δε παραδεχθή πως οι επιθεωρητικοί άκόμη δικτατορία. Και το Συνέδριο, όχι γιατί παραδέχτηκε πως οι 'Επιθεωρητές άκόμη δικτατορία, αλλά γιατί θέλει ένα Συμβούλιο πραγματικό και έξυπρητικό της λαϊκής Παιδείας και όχι ένα κομφορδίο στέν το σημερινό, φήφισε ύπερ του θεσμού της αυτοδιοικήσεως. Στέν Πελοπόννησο οι δασκάλοι ζήτησαν από τον κ. 'Υπουργό στήν τελευταία του περιόδια την ίκανοποίηση του κοινού αυτού αιτήματος δασκάλων και επιθεωρητών. Και ο κ. 'Υπουργός απάντησε ότι φοβάται μήπως κομμοιτισθός και διαίρεθός και καιότερο δέχεται μέν το δασκαλο σ'το 'Επιοτικό Συμ-

Ο ΚΛΑΔΟΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΤΑΙ
ΚΑΙ ΛΑΒΙΝΕΙ ΜΕΡΟΣ ΜΕ ΟΛΟ ΤΟΥ ΤΟΝ ΟΓΚΟ ΣΤΙΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ

Συνελθόντες οι κάτωθι δημοδιδάσκαλοι, τών τάξε δήμεν Παμφίλιας και 'Αρβανίας και συζητήσαντες επί των καθυστερουμένων προαγωγών, και των λοιπών έκμερμούτων ζητημάτων του κλάδου των, διαμαρτυρούνται δίδ την παρέλκυση της λύσεως, τούτων επί ήθικη και ήλικη ζημία των έργων του λαϊκού σχολείου, ψηφίζουν και παρακαλούν την Κυβέρνηση όπως εταρραστή και προβή: 1) Είς την άμεσον έκτέλεση των καθυστερουμένων προαγωγών 2) Την παροχή των 3)18 και είς τους έκπαιδευτικούς 3) Την ίσομοσθίαν με τους άλλους δημοδιδάσκαλους υπαλλή-

λους και άποδοχή του ύπομνήματος της Διδασκαλικής 'Ομοσπονδίας. 'Ανατίθεται είς τριμλή έκτεροχή εκ των συνάδ. Γεωργίου Βίτας, Ψηλού και Νικ. Τσελοδήμου ίνα έκδώση τούτο πρδς τόν κ. Έξυπρητικό Κουρήτιδον δίδ την ύπερολή του πρδς την Κυβέρνηση. Χ. Πούλος, Ν. Τσελοδήμος, Μ. Δελετή, Γ. Ψιός, 'Αθ. Πιερήλης, Χρ. Τσαπατιλής, 'Ι. Παπαδόπουλος, 'Αριστ. Γεωργίου, Παν. Κωφότου, Δ. 'Αβαριωτής, 'Ελένη Πυργίλη, 'Αθαν. Παπακωνσταντίνου, Γ. Βίτας, Εύθ. Ζώρης, Χρήστος Παπαδόββα, 'Αναγίας Ντόκας, Γ. Παπαντωνίου.

Βούλιο, αλλά διορισμένου από την Κυβέρνηση. 'Επιστρέφει στήν 'Αθήνα και η πρώτη του πράξη είναι να έξεταση αν ο αϊρετός σύμβουλος σ'το 'Εκπαιδευτικό Διοικητικό Συμβούλιο της Δημοτικής συμμετέχει στις ενδιαρίσεις δταν αυτές αφορούν επιδρωρητες. Και έκδηλώνει την πρόθεσή του να άφαιρέσει από τόν αϊρετό αυτά τα δικαιώματα. 'Επιθυμούμε να ρωτήσωμε τόν κ. 'Υπουργό είδικά τίς τα τελευταία αυτό. 'Η σκέψη του για τόν περιορισμό—για μας σημαίνει έκρηξή: σπ—και του ελαχίστου στοιχείου αυτοδιοικήσεως που ύπάρχει, που τη στήριζει; Στέν έκτα πείρα που έδωσε η συμμετοχή μας σ'το 'Εκπαιδευτικό Συμβούλιο; 'Εμείς ευχαριστούμε δε ίσομοσθίαν με τους άλλους δημοδιδάσκαλους υπαλλήλους και 3) άποδοχή εν γίνει των αιτημάτων του ύπομνήματος της Διδασκαλικής όμοσπονδίας. 'Εκλέγουσιν έκτεροχή εκ των διδασκάλων: Γεωργίου Τζωρζοπούλου, Κωνσταντίνου 'Αλαφογιάννη και Νικολάου Στανούπουλου, ης έξουσιοδοτούν, ίσως έκπόση της τών κ. Στεφανόδη εν ταύθα με την παραλήθειαν να το διαβάση είς την Κυβέρνηση. 'Η 'Επιτροπή Γιώτ. Τζωρζοπούλου, Κωνστ. 'Αλαφογιάννη, Νικόλαου Στανούπουλου.

Οι δημοδιδάσκαλοι 'Αργιότιου συνελθόντες είς συνέλευση και λαβόντες ύλ' όψει την μειονεκτική θέση του κλάδου εν τη υπαλληλική οικογενεία ήεις πληροί την ψυχρή των πινερίας και άποροφτώσεως, προσεί δε και την έκδοσιν της καταστάσεως των ταύτης είς το έξοστον σχολείον, δ-περ άπαιτεί ήρεμίαν πνευματικής και ψυχής, διαμαρτυρούνται δίδ την παραγωγισίαν των δικαίων αιτημάτων του κλάδου των. 'Εγκρίσαντων όμοσθίαν το κάτωθι ψηφισμα πρδς την Κυβέρνηση, δε' ας ζητούν: 1) Την έκτέλεση των προαγωγών. 2) Παροχή των 3)18 και ίσομοσθίαν με τους άλλους δημοδιδάσκαλους υπαλλήλους και 3) άποδοχή εν γίνει των αιτημάτων του ύπομνήματος της Διδασκαλικής όμοσπονδίας. 'Εκλέγουσιν έκτεροχή εκ των διδασκάλων: Γεωργίου Τζωρζοπούλου, Κωνσταντίνου 'Αλαφογιάννη και Νικολάου Στανούπουλου, ης έξουσιοδοτούν, ίσως έκπόση της τών κ. Στεφανόδη εν ταύθα με την παραλήθειαν να το διαβάση είς την Κυβέρνηση. 'Η 'Επιτροπή Γιώτ. Τζωρζοπούλου, Κωνστ. 'Αλαφογιάννη, Νικόλαου Στανούπουλου.

Ο Σύλλογος των δημοδιδασκάλων 'Ηλίας... δόραται της άδικίας όπως παρακάλεσε τους, έξοχίτα, και έκτεροχή είς την Διοίκησιν του Συλλόγου να διατυλώση όμιν εν πινερίαι και βαθύ παράπονον, το όστον ου έχει και συμπιέζει την διδασκαλικήν ψυχρή μέχρι σημείου άπιστοσύνης. το άποροσθον εκ της καθυστερήσεως επί μίαν δλην διετίαν των προαγωγών αυτών, ήεις έχει βυδίοις των κλάδων είς μίαν μαροσώδη κατάσταση, αυτόχρονα τετακτική.

Και χάριν του ύψηλου έξοτου του σχολείου να έκροσθή ύμεις, όποις τολμήσθη και περβήθη είς μίαν επί πλέον χειρονομίαν όπιστοντες είς την πλειοψηφία και αυτό το ύπομνημα έκδομά σας χάριν της έκτελεσεως των περιών δ λόγος, προαγωγών, η έκτέλεση των όστολων θα άποδώση είς τόν κλάδον την νεκρωθείσαν ψυχικήν διάθεσιν, άνευ της όποίας το έξοστον σχολείον δέν νοείται.

Όπως παρακαλούμεν να μας επιδρωρησθη να διαμαρτυρηθώμεν έντόνος δίδ την άνόμιαν λειτουργίαν της μίσης έκπαιδεύσεως, ήεις έχόντες άποτολήματα δίδ της άνάθεσεως του μαθητικού της γυμναστικής είς γυμναστές και γυμναστρίας των γυμνασίων, πρδμα το όστον πληθύνει είς τα καίρια των κλάδων των δημοδιδασκάλων, εν τ ο μ ε τ ρ ο δ ε τ ο δ δ υ ν α τ ο υ πρδς της άλλης ύποχρωσεως. 'Όσα οι κ ο ι ο τ ο κ. Πρωθυπουργού, που κρείται να περιορίσουν τις άπαιτήσεις των δέν είναι όλοι, αφοδ από αυτός δεξίρει ο προϋπολογισμός τα συγκροτήματα και τους συμβασιούχους. 'Εκείνοι που κρείται να περιορίσουν τις άπαιτήσεις τους είναι οι λαϊκές τάξεις, οι άργότες, οι έργάτες και οι υπάλληλοι. Οι άλλοι, οι μεγαλοέμποροι, οι ίσομοσθίαι οικονομίκοι, αυτοί σύμφωνοι με της κυβερνήσεως την πολιτική δε ίκανοποιήσονται « π λ ή ρ ω ς » 'Αθήνα πως λένε και οι νόμοι κολλές τούτες—είναι η άληθη έννοια των όπλοσων του κ. Πρωθυπουργού.

Ό κ. Πρωθυπουργός μιλώντας πριν λίγες μέρες σε δημοσιογράφους για τα αιτήματά μας είπε: «Πρέπει όλοι να έννοήσουν ότι όλοι πρέπει να περιορίσουν τές δασκάτες δικαίαι άπαιτήσεις των δία να ήμπερούμεν να αντιμετώπισουμε τών κρίσεων περιόδον, που διαρχήμεθα». Ο κ. ύπουργός των Οικονομικών στήν εισηγήση του προϋπολογισμού είπε: «πρόγραμμα της Κυβερνήσεως είναι να ταποκρηθ π λ ή ρ ω ς μέ εν πρδς τας συμβατικές ύποχρωσεως του

Η ΑΛΗΘΗΣ ΕΝΝΟΙΑ

Ο κ. Πρωθυπουργός μιλώντας πριν λίγες μέρες σε δημοσιογράφους για τα αιτήματά μας είπε: «Πρέπει όλοι να έννοήσουν ότι όλοι πρέπει να περιορίσουν τές δασκάτες δικαίαι άπαιτήσεις των δία να ήμπερούμεν να αντιμετώπισουμε τών κρίσεων περιόδον, που διαρχήμεθα». Ο κ. ύπουργός των Οικονομικών στήν εισηγήση του προϋπολογισμού είπε: «πρόγραμμα της Κυβερνήσεως είναι να ταποκρηθ π λ ή ρ ω ς μέ εν πρδς τας συμβατικές ύποχρωσεως του

ΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ 4^{ΟΥ} ΠΑΝΥΠΑΛΛΗΛ. ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

**Τό Δ'. Πανυπαλληλικό Συνέδριο
Ελαβε σιά τριώτερα θέματα
της ημερησίας του διατάξεως
τις παρακάτω αποφάσεις :**

A. ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

I. Συντάξεις

1) Ο υπολογισμός των συντάξεων γν γίνεται επί τη βάσει των σημερινών αποδοχών.

2) Νά καθορισθῆ ἔν ὄριον συντάξεων.

3) Νά ἐλαττωθῆ ὁ χρόνος τῆς 35ετοῦ ὄνησεως τῆς ἀπαιτουμένης σήμεραν διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ δικαιώματος συντάξεως εἰς τὴν περιπτώσιν τῆς παραιτήσεως ἐκ τῆς ὄνησεως.

4) Νά ἀναγνωρισθῆ δικαίωμα συντάξεως ἢ ἐρ' ἀπαξ παροχῆς εἰς τοὺς διὰ λόγους ἀνεπάρκειας ἢ διὰ πειθαρχικὸν παράπτωμα ἀπολυομένου καὶ μὴ ἔχοντα τὴν ἀπαιτουμένην σήμερον 20ετῆ ὄνησεως.

5) Νά ἐπεκταθῆ τὸ δικαίωμα συντάξεως καὶ εἰς τοὺς πρὸ τῆς συμπληρώσεως 10ετοῦ ὄνησεως καθισταμένους ἀνικάνους ὑπαλλήλους ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου εἰς τὰς οἰκογενεὰς αὐτῶν.

6) Νά καθιερωθῆ ὁμοίωμορον καὶ ἕναιον σύστημα συντάξεων διὰ τὸ σύνολον τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καταργουμένων τῶν ὀριστημένων σήμερον προνομίων ἢ ἀδικιών.

7) Νά ἐπιδικωθῆ ἡ ἔδρασις ἀνεξαρτήτου ἀπὸ τοῦ κράτος ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν εἰς ὅν κατόπιν ἐιδικῆς μελέτης νά ἐξασφαλισθοῦν οἱ ἀπαραίτητοι πόροι τηρουμένης τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσῆς εἰσφορᾶς ὑπαλλήλων καὶ κράτους, ἄλλως νά ἐπιδικωθῆ ἡ κατοχύρωσις τοῦ δικαιώματος συντάξεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διὰ συνταγματικῆς διατάξεως.

8. Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει νά στερηθῆ τὸ δικαίωμα συντάξεως κ.λ.π. ὁ ὑπάλληλος λόγῳ ποινῶν κ.λ.π.

II Μετοχικὸν τμῆσι πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

1) Νά αὐξηθῆ ἡ εἰσφορά τοῦ κράτους.

2) Νά κωδικοποιηθῆ καὶ νά ἀπλοποιηθῆ ὁ νομοθεσία του.

3) Νά ἐργασθῆ ἐπὶ τὸ ἀπλοῦστερον ἄλλα καὶ πληρέστερον ἢ ἐσωτερικῆ ὄνησεως τοῦ τμῆσι.

4) Νά μειωθῆ ὁ τόκος τῶν χορηγουμένων εἰς τοὺς ὑπαλλήλους δανείων.

5. Νά χορηγηθῆ μέρσιμ μεγάλετερον τοῦ σημερινῶ ἀναλόγως τῶν πραγματοποιουμένων ἐσόδων (νά διατίθενται τοὐλάχιστον τὰ 50 οἶο τῶν καθαρῶν ἐσόδων) διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν σημερινῶν γλίσχρων συντάξεων.

ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ 26 Νοεμβρίου. — Δημοδιδάκτοι Γορτυνίας μετὰ πικρίας βλέποντες καθυστερήσαν προαγωγῶν τῶν ἀρξάντων χορηγήσεως 318, παρεχόμενων λοιπῶν ὑπαλλήλων τοῦ αὐτοῦ κράτους ἀπὸ ἐτῶν ὄστε δημοδιδάκτοι τῶν ἄλλων ὑπουργείων πλεονεκτήσει κατὰ διεκτίμω δαρχμῶν, διακατεχόμενοι ὀλονόγως διὰ τοιαύτην διάκρισιν παρακαλοῦσιν ἀρξθῆ προσηγόμενον ἀδίκημα ἀποφυγῆν μαρσομὸ κλάδου.

Πρόεδρος Σουλ. Δημ. Γορτυνίας Ρεδόπουλος

6. Τό Δ' ὑπαλληλικό συνέδριον ζητεῖ ὅπως τὸ ποσοστὸν τῆς κρατήσεως ὑπὲρ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ πρῶμυθευομένων εἰδῶν τοῦ Δημοσίου, Δῆμων κλπ. νομικῶν προσώπων ἐξισωθῆ πρὸς τὸ ποσοστὸν τὸ εἰσπραττόμενον ὑπὸ τῶν συγγένων ταμείων στρατοῦ καὶ πολεμικοῦ ναυτικοῦ.

Ἐπειδὴ ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Δημοσίων Ὑπαλλήλων περὶ παροχῆς δανείων εἰς ὑπαλλήλους εἰσελθόντας εἰς τὴν ὄνησιν μετὰ τὸ 1923 ἀπαιτεῖ 15ετῆ ὄνησεως πρὸς παροχὴν τοιούτου προτείνομεν ὅπως ἡ διάταξις τῆς ὄνησεως συμμετοχῆς ἐφαρμοσθῆ καὶ εἰς τοὺς εἰσελθόντας μετὰ τὸ 1923 τοῦ νόμου τροποποιουμένου.

III Ταμεία πρόνοιας δημοσίων ὑπαλλήλων.

1) Νά αὐξηθῆ ἡ εἰσφορά τοῦ κράτους καὶ νά παγιοποιηθῆ.

2) Νά καθιερωθῆ κατώτατον καὶ ἀνώτατον ὄριον βοθητήματος.

3. Τὰ 15 ἐτη ἀπαιτοῦνται διὰ δικαίωμα βοθητήματος νά μειωθοῦν εἰς ὄκτω (8).

4. Νά χορηγηθοῦν δάνεια εἰς τοὺς ἔχοντας ὀλιγότερα τῶν 8 ἐτῶν ὄνησεως ἐπὶ τῆ καταβολῆ ἀναλόγως ἀσφαλιστροῦ.

5. Ἡ βῆσις τοῦ ἐρ' ἀπαξ βοθητήματος εἰς μεταλλικὰς δαρχμῶς νά μὴ μειωσῶν ὡς ἔχουν καθορισθῆ αὐθαίρετως, ἀλλ' ἐπὶ τῆ βάσει τῶν κρατήσεων.

Ὅπως κατὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν ἐξόδων νοσηλείας τῶν ὑπαλλήλων καθορισθοῦν ἰσα δικαιώματα ἐπὶ τῆς κατ' οἶκον νοσηλείας, ἐπὶ δὲ κλινικῆς δύνανται νά διατηρηθῆ ἡ α' β' καὶ γ' θέσις ἐρ' ἔλου τοῦ ποσοῦ τῶν ἐξόδων διὰ τὴν παντελῆ θεραπείαν.

Οἱ ὑπάλληλοι αἰρετοὶ ἀντιπροσώποι παρὰ τῆ Ταμείου Πρόνοιας καὶ Μετοχικῆ ὑποδεικνύονται εἰς ἄπλοτον ἀριθμὸν παρὰ τῆς ΣΔΥΕ. ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν αἰρετῶν μελῶν θά εἶναι τοὐλάχιστον ἰσος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου.

Τὰ αἰρετὰ μέλη εἶναι ἐκλεκτὰ παρὰ τοῦ ἐτησίου Συνεδρίου τῆς Σ.Δ.Υ.Ε.

Ἡ παροχὴ βοθητήματος ὑπὸ τοῦ Ταμείου Πρόνοιας νά καθορίζεται ἀναλόγως τῶν ἐτῶν συμμετοχῆς τοῦ ὑπαλλήλου εἰς αὐτὸ ἀνεξαρτήτως τῆς ἀποκτήσεως ἢ ὄχι δικαιώματος συντάξεως.

IV Ζητήματα κοινὰ τῶν δύο ταμείων Μετοχικοῦ καὶ Πρόνοιας.

1) Ἡ ὀικονομικὴ κατασκευὴ ἀμφοτέρων τῶν ταμείων νά βρασιωθῆ ἐπὶ ἐιδικῆ ἀναλογικῆς μερίδος.

2) Νά μεταρρυθμισθῆ ὁ τρόπος τῆς διοικήσεως τῶν. Τὸ συμβούλιον νά εἶναι ὀλιγομελὲς καὶ ν' ἀπαρτίζεται ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν ὀργανωμένων ὑπαλλήλων καὶ τοῦ κράτους ἀναλόγως τῆς εἰσφορᾶς ἐκάστου ὡς καὶ ἴδιου συμβουλίου ἐξ εἰδικῶν τεχνικῶν συμβούλων.

3) Τὸ συμβούλιον νά συντάσσῃ κατ' ἔτος διοικητικὸν καὶ διαχειριστικὸν ἀπολογισμὸν.

4. Νά ἐνεργηθῆ κατ' ἔτος διοικητικὸς καὶ διαχειριστικὸς ἐλεγχος τοῦ ταμείου παρὰ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς

ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ κράτους καὶ δύο ἀντιπροσώπων τῶν ὀργανωμένων ὑπαλλήλων.

5. Νά ἐπιδικωθῆ ἀφοῦ πρῶμυθευομένης μελετηθῆ τὸ ζήτημα ἀπὸ ὄλας τοῦ τὰς πλευρᾶς ἡ ἐνοποιήσις ὄλων τῶν ἀσφαλιστικῶν μας ἱδρυμάτων καθὼς καὶ τοῦ ταμείου ἀρωγῆς καὶ ἀλληλοβοηθείας τῶν Τ.Τ.Τ.

6. Νά ἐπιδικωθῆ ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον ἡ ἐνίκαια διοικήσις τῶν ὀριστημένων ταμείων.

V. Ἀσθένεια, ἀτυχήματα ἐργασίας

Νά ἐπιδικωθῆ ἡ ἀμεσοῦ ὀργανωτικὴ ἀσφάλισις ἀνθυγείας δι' ἰσῆς συμμετοχῆς εἰς τὰ ἀσφαλιστικὰ βάρη καὶ τοῦ κράτους. Ἡ ἀσφάλισις νά ὀργανωθῆ κατ' ἀσφαλιστικὸν τρόπον καὶ νά ἐξασφαλισθοῦν αἱ μεγαλύτερα δυνικὰ παροχὰ ὑπὲρ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

VI. Ἀσφαλιστικὰ βάρη.

Ἡ ὄλη ἀσφάλισις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων νά βασισθῆ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσῆς κατανομῆς τῶν ἀσφαλιστικῶν βαρῶν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ κράτους νά ἐπιδικωθῆ δὲ ἡ μείωσις τῶν ὑπερβολικῶν ἀσφαλιστροῦ ἀτίνα σήμερον καταβάλλον οἱ ὑπάλληλοι.

Νά ἐξουσιοδοτηθῆ ἡ ἐκταστικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Συνομοσπονδίας νά μελετήσῃ καὶ τὰ λοιπὰ προβλήματα τοῦ ἀσφαλιστικοῦ συστήματος καὶ νά ἐπιδικωθῆ τὴν μεταρρυθμίσιν του ἐπὶ τὸ ἐξυπηρετικώτερον ἐν ἑσχέσει μετὰ τοῦς δημοσίου ὑπαλλήλους καὶ εἰδικώτερον τοὺς κατωτέρους τοὺς ἔχοντας πολυμελῆ οἰκογενεῖαν.

ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟΝ

Γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς ὑπεπιτροπῆς μισθολογία καταρτισθεῖσα μετῶν δὲν ἀπέχει πολὺ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων λαθόντων γνῶσιν διὰ τῶν κλαδικῶν ὀργανώσεων τῆς μελέτης ταύτης, προτείνομεν ὅπως ἡ νέα διοίκισις ἐπιδικωθῆ τὰς περαιτέρω διακρίσεις τῆς ἐπὶ τῆ βάσει τῆς μελέτης ταύτης.

ΣΧΕΙΕΙΣ ὙΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΡΑΤΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΑΣ

1. Οἱ δημοσίου ὑπάλληλοι προσφέροντες τὴν δὴναντιν ἐργασίας τῶν εἰς τὸ κράτος ἐναντι ἀμοιβῆς εἶναι (Συνέχεια στήν 8η σελίδα)

Δ. Π. Δασμακηνού—

—Μ. Καλυβοπούλου

Η ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ Α. Η ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ ΤΗΣ Ε' ΤΑΞΗΣ

Τὸ βιβλίον αὐτὸ εἶναι τὸ ἀπαιτούμενον γιὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Γεωμετρίας στήν Ε' τάξην. Μεθοδικώτατα γεωμετρῶν κατὰ τὴν μέθοδον τῆς μαθητικῆς αὐτενεργείας καὶ τὸ σχολεῖον ἐργασίας, κερδίζει ἀμέσως τὸ ἀνταρθεῖον τῶν μαθητῶν καὶ διδάσκει ἐκταστικῶτα ὄστε γνώσεις χρειάζονται γιὰ τὴν εὐχέλως αὐτῆς. Μὲ τὴν 125 εἰκόνες καὶ τὰ 430 γυμνάσματα, ἀσκήσεις καὶ γεωμετρικὰ κατασκευὰς, ἡ Γεωμετρία αὐτῆς τῆς Ε' τάξης (σελ. 120) εἶναι ἀλλοθινὰ ἀπαραίτητο βοήθημα γιὰ τὸ δασκάλου καὶ τὸν μαθητῆν.

Ἐκδότης: Α. Δημητράκος, Ὁδὸς Σταδίου, 4.—Ἀθήνα.
Τιμὴ τοῦ βιβλίου 10 δραχ.

ἐπιπλέον ἐναδειχθέντα ἱκανόν, ἱκανώτατον μέχρι τοῦδε καὶ τὴν γυμναστικὴν ἐκπαίδευσιν ἀποτελεσματικῶς καὶ γυμναστικῶς ἀγνάτας νά ὀργανωθῆ ἀμφοτέρω ἐπιτεχνείας καὶ ὑπὸ τῆς πολιτικῆς αὐτῆς ἐπιτεχνείας ἱκανῶν ν' ἀναλήθῃ τὸ βῆρος τοῦ ἐξαταξίου σχολείου, τοῦ ὄποιου τὸ ἔργον μετ' ἀμφοτέρω ἐπιτεχνείας ἐπιτελεῖται.

Ἄν κρινομεν δὲ ὅτι ἄσσοπον ὄστε περιττὸν νά προσθῆσωμεν εἰς τὸ ἀνωτέρω, ὄπως ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σὰς εὐθυμίσθῃ ἐπὶ τῆλους συμφωνίαν πρὸς τὸν νόμον τῆς λογικῆς καὶ τοῦ δικαίου τὸ ζήτημα τῆς συντάξεως τῶν δημοδιδασκάλων, περιοριζομένων εἰς τὸ μίνιμουμ, τοῦ τῶνον τῆς ἀποτομῆς συντάξεως εἰς αὐτοὺς, δεδομένου καὶ ἀναμφισβήτητου ὄντος, ὅτι τὸ ἐργαζόμενον πάντων τῶν ἐπαγγελματιῶν, τὸ διδασκαλικόν, κατασκευρεῖται τοῦτου ἐνωφέτερον πάντων τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων καὶ καθιστᾷ τούτους νυριολετικῶς ἐκλείπει.

Τῆλος ἐπικαλούμεθα τὴν ὄλιαν ἰδαιτέρων ὄμων στοργικὴν ἀντίληψιν ἐπὶ τοῦ ὄπομνήματος τῆς διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας καὶ ἰδία ἐπὶ τοῦ ζήτηματος τοῦἀφορῶντος τὴν συμμετοχὴν τοῦ κλάδου εἰς τὰ ἐποπτικὰ συμβούλια, τῆς βελτιώσεως τῆς ὄσεως τῶν μετεκπαιδευθέντων τριτοβαθμίων, τῆς συνεχῆσεως τῆς μετεκπαιδύσεως τῶν ὄλοιστῶν τριτοβαθμίων, καὶ ὄστε τῆς ταχύτερας μεταρρυθμίσεως τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὸν περιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν τοῦ μοναξίου καὶ τὴν κατάργησιν τῆς ἀπογευματινῆς πνευματικῆς ἐργασίας τῶν μαθητῶν.

Ἐπιλείποντες δὲ, εἰς τὰ ἀνωτέρω θὰ τόχωςι τῆς ἰδαιτέρας ὄμων προσοχῆς καὶ εὐμελείας.

Διατελοῦμεν
Μετὰ τοῦ προσήκουτος σεβασμοῦ
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Γ. Σαράτσόπουλος
Ἡ Γραμματεῖς

Διδῶ Σκελλεριάδου
Τὰ μέλη

Σωτ. Λότσιος, Πι Κανελλόπουλος,
Ἱ. Διαμνυτόπουλος.

ΚΑΒΑΛΑ. 12 Νοεμβρίου. — Οἱ δημοδιδάκται Καβάλλας ἀνελεθῶντες εἰς ἕναιον συνηέτησιν κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου Δημοδιδασκάλων Καβάλλας.

Λαθόντες ὄπ' ὄμνη τὴν συστηματικὴν παρέκκλισιν καὶ ἀδικαιολογητον ἀρξάντων ἐπιλοῦσας τῶν ζητημάτων τοῦ κλάδου, τὴν ἔχουσαν ἐπὶ ἀπειλῆν περινοπῆς τοῦ μισθοῦ τῶν ἀντι τῆς ἀναμενομένης αὐξήσεως.

Ἀποφασίζομεν

1) Ζητοῦν μισθολογικὴν ἐξίσωσιν καὶ τὴν χορηγίαν τῆς ὑπεσχημένης αὐξήσεως.

2) Ἐπιλείπον τῶν καθυστερουμένων προαγωγῶν ἀναθερομικῶς.

Ἀναθέτουν εἰς ἱτάς προϊστάμενους τῶν ὀργανώσεως ὄπως καταθεθοῦν τῶν Ἀρξῶν τασόμενοι ἐν ἐπιφυλακῇ μέχρι τῆς ἐπιτεχνείας αὐτοῦ καὶ δηλοῦν ὅτι εἶναι ἔτοιμοι διὰ κάθε ὄυσίας πρὸς τοῦτο.

Πρόεδρος Συλλόγου Καβαλλας Δασκαλογιάννης

ΒΕΡΡΙΑ. Νοεμβρίου 21. — Γενικὴν συνηέτησιν συλλόγου δημῶν Βεργίας κατόπιν δημιουργηθείσης καταστάσεως εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ καὶ δημοσοῦπαλληλικὰ ζήματα ψηφίζετι.

1) Διαμαρτυρεται ἐντονώτατα δι' ἀπειλομένην μείωσιν μισθῶν δημοσίων ὑπαλλήλων οἱ κατώτεροι τῶν ὄποιων ἀρειβόμενοι γλισχρότατα πέπονται νυριολετικῶς σήμερον 2) Αἰτεταί τὴν ὄμσον ἐπιλείπον τῶν καθυστερουμένων προαγωγῶν τοῦ κλάδου καταδικασθέντες αὐτοῦ μόνον ἐξαιρετικῶς εἰς μαρσομὸν καὶ στασιμότητα. 3) Ζηταί τὴν χορηγίαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῶν καθυστερουμένων αὐξήσεως ἐξ 180 ἐκατομμυρίων 4) ὄμοσως τὴν ἐπιλείπον τῆς χορηγήσεως τῶν 318 εἰς τοὺς ἐκπαιδευτικῶς 5) τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ὑπαλλήλων 6) τὴν Κατάπαυσιν τῶν ὄσφῶν τῶν ἡγητόρων τῶν ὀργανώσεων.

Ἐντολῇ Συνελεύσεως

Ὁ Πρόεδρος Ἀλεξιάδης.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΘΗΝΩΝ—ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Η συγκέντρωση των δημοδιδασκάλων Αθηνών και Πειραιώς της περασμένης Κυριακής έξεδωκε το ακόλουθο ψήφισμα :

“Η σφηνέντρωσις των δημοδιδασκάλων Αθηνών και Πειραιώς άφου έλαβε ύψ” όψι της τό γεγονόσι επί μακρότατον χρόνον άδικαιολόγητον καθυσταθεύσας των προαγωγών του κλάδου, τό γεγονός δει όβιε τό 3)16 δημ)λων είναι μειονεκτικώτατα διαβαθμισμένος, δει ό χρόνος της συνταξιοποιήσεώς του είναι υπερβολικά μεγάλος έν σχέσει με τό βαρύνον και έξαντλητικόν έργο του.

Ψ η φ ί ρ ε ι

1) Διαμαρτύρεται διά τήν μέχρι τούδε άδικαιολόγητον καθυστάθεσιν 2.700 προαγωγών, αείτες ώφελουν τό έχον έντελεσθή άφ” ής άπό 15 μηνών και έντεθεν προτείνονται και ζητεί τήν άμεσον έντέλειον του.

2) Διαμαρτύρεται διά τās διώξεις των δημοσίων ύπαλλήλων και τās άπειλās κατά των συνδικαλιστικών των έλευθεριών.

Ζ η τ ε ι

1) Τήν άναγραφήν εις τόν ύποβληθέντα εις τήν Βουλήν προϋπολογισμόν τοϋ 1931—22 άνεραίας τής πιστώσεως διά τās προαγάς του κλάδου.

2) Τήν παροχήν των 3)16 και εις τούς δημ)λους.

3) Τήν βελτίωσιν τής διαβαθμίσεως του κλάδου.

4) Τήν έλάττωσιν του χρόνου πρός παροχήν συντάξεως άπό 35 έτη εις 25 και διά τās έγγάμους διδασκαλάς ζητεί τά άποχωρούν προαιρετικά μετά συμπλήρωσιν 15 έτων ύπηρεσίαν ώς ίσχυε άλλοτε με άνάλογον σύστασιν.

5) Τήν μη περιοσπήν των δημοσιοϋπαλλήλικών μισθών.

6) Αύξησιν του μισθοϋ των όμοιοβέθμων ύπαλλήλικών των διαφόρων ύπηρεσιών μέχρις έξισώσεως του μισθοϋ αυτών.

7) Τήν έλάττωσιν τής τιμής του ζετου.

8) Τήν προαγωγήν των σχολείων κτινες άπό μακροϋ χρόνου έμμενουν. Τήν επίδοσιν του παρόντος εις τήν Κυβέρνησιν και τόν τύπον αναθέτει εις 10μελή έπιτροπήν έν τω δημ)λιον Σωκράτη, Πειρικύρη, Χριστάκη, Πλουμιόδη, Τσιμνίκου, Ταρμπακοπούλου, Χρησοπούλου, Χρύση, Δελγηγιάννη, και Δάνου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Στή διαχείριση βρισκονται άνακοπόμενα τά έξής ποσά που πληρωμή χορηγεί ύς έξώμοι γιατί τά έστελλουν

Πηνελόπη Κουλιγγή δε.	300
Νικόλαος Δάλλος	> 140
Γεώργιος Θεολογίτης	> 120
Θσοδ. Καλαϊτζής	> 100
Έμμ. Λαοθιωτάκης	> 80
Σωτήρ. Καραζέρης	> 125
Γ. Μανδηλαράς	> 25
Γ. Αλεξανδρίδης	> 80
Άνάργ. Χρησιτίδης	> 100
Σ. Δασκαλογιάννης	> 120
Σταυρ. Ναθαναήλ	> 120
Δήμ. Παπαδημητρίου	> 65

ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟ ΤΗΣ ΧΑΒΑΝΣ

“Ο βιβλιοθηκάριος τής παιδαγωγικής βιβλιοθήκης στη Χαβάη διορίστηκε καθήγητής του Διδασκαλείου, άπου όλοι οι δασκάλοι και δασκαλές, μοιρασμένοι σέ 4 τμήματα, θα παρακολουθώυν τή μέθοδο διδασκαλίας τής παιδικής φιλολογίας.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΘΑ ΚΟΨΗ ΤΟ 6 %

ΠΡΟΦΑΣΙΖΕΤΑΙ ΠΩΣ ΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΚΑΛΟΠΕΡΝΟΥΝ ΠΕΡΙΕΡΓΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΗ

“Ο ύπουργός των Οικονομικών κάττοντας εισηγήσθ στη Βουλή για τόν προϋπολογισμό 1931—32 ειπε σχετικα με τούς δημοσίους ύπαλλήλους τάκλόυθα :

“Αναπόττητα έλάττωσε των έξόδων εύρίσκουμεν εις τήν περιοσπήν έξ έδων των έκ του δημοσίου ταμείου μισθοδοτουμένων,κατά ποσοστόν ούχι πρός τούτο τήν έξουσιοδότησιν τής Βουλής. Σπειύδι τά πληροφορησών τήν Βουλήν δει κατά τήν γνώμη μου δέν θα παρουσιασθ περιπτώσεις τά κάμωμεν χρήσιν τής έξουσιοδότησεως ταύτης και διά τούτο άναγράφουμεν έν τω προϋπολογισμω άνεραίας τās πιστώσεις του μισθολογίου. Δέν πιστεύουμεν τά κάμωμεν χρήσιν τής έξουσιοδότησεως, διότι τά έσοδα ύπολογισθσαν μετά πάσης συντηρητικότητος ώστε τά μη παρουσιάζονται πιθανότης έλαττώσεως αυτών, άλλα τούτοαντίον τά ύπάρχουν και βάσιμους έλλείδες πρής μεγαλειότερας άποδόσεως τά δ’ έσοδα περιορισθέντα εις 8 ποσόν μία άσθεγρή διαχείρισις αυτών θα τά καταστήσθ έλαττώ εις άντιμετώπισιν των άντιοισών άναγκών, δέν παρουσιάζουν έπισης κίνετα φόβον υπερβάσεως ένισχυμένα άπως είναι δι’ ίσχυροϋ άποθεματικού 470 εκατομμυρίων. Άλλ’ άν, πρής πάσαν έλλείδα παρουσιάζετο τούταύτη άνάγκη δέν θα διατάσμεν βεβαίως τά κάμωμεν χρήσιν τής έξουσιοδότησεως χάριν τής τήρησεως του ίσχυριου. Πιστεύουμεν δε δει τό σωφρονέν ύ-

παλλήλικός κόσμος άγγογγύστωσ θα ύπερβληθ εις τήν δυσίαν ταύτην, άν ή θυσία αύτη έμφανισθ ώς έπιτακτική άνάγκη, όπερ δέν θεωρούμεν, έπαναλαμβάνω πιθανόν. “Αναγογγύζουμεν δει έλάττωσις και μισθον κατά 6 οιο του σημερινου μισθολογίου θα είναι διά τούς πλείστον των ύπαλλήλων αίσθητή. “Άλλά πρής πάσης διε’κρη’ρησθ τής ύπαλλήλικός ταύτην περιοσπήν πάλιν ή θέσις των θα είναι καλύτερα άπό τήν θέσιν εις ήν εύρεν αυτόν ή παρούσα κυβέρνησις ού μόνον διότι ή στερήσις αύτη είναι κατά πολύ μικρότερα τής γενομένης στερήσιν αυθήσεως, άλλα και διότι ή περισσώτεροι των ύπαλλήλων έτυχον έν τά μεταξύ και άλλων αυθήσεων επί τή βάσει των κειμένων νόμων και των γενομένων διαβαθμίσεων, έκτός δε τούτου άντιμετωπίζουσι σημερον μικρότερον τμήμαθμον ζωής, ένω αί λοιπαί κοινωνικαί τάξεις εύρίσκονται εις πολύ μειονεκτικώτερας θέσις”

“Ο σκοπός τής περιοσπής, όπως σε άλλη στήλη γράφομε, δέν είναι τίς ναρθούν οι ύπαλλήλοι τάχα στο έπίπεδο των λοιπών κοινωνικών τάξεων, άπό τό όποιο φυσικά δέν άπέχουν, άλλα για τό εύκολυνθ ή πληρέρης ή άνάτασκησθ ή πλήρης πρής τās συμβασιανάς ύποχρεώσεως. “Επίσης για τό γίνθ μια δειχ ή περιοσπή μισθών και ήμερομισθίων δ-λων των εργαζομένων.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

“Όπως γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο, ο Σύλλογος Πειραιώς οργανώνει μία σειρά διαλέξεων, που θα κρατήσθ δλον τόν χειμώνα. Οι όμιλίες θα γίνονται κάθε Τετάρτη 11 π. μ.—1 μ. μ. Παρακαλούνται οι συνάδελφοι Πειραιώς και Αθηνών να παρακολουθήσουν τις διαλέξεις αυτές, ένισχύοντας έτσι μία εύγενική προσπάθεια.

Πρόγραμμα Διαλέξεων

10 Δεκεμβρίου θα μιλήσθ δ κ. Ν. Έξαρχόπουλος καθήγητής του Πανεπιστημίου, με θέμα «Η ένιαία διδασκαλία έν τω σχολείω έργασίας».

17 Δεκεμβρίου θα μιλήσθ δ κ. Δ. Μωραϊτης ύποδιευθυντής του Διδασκαλείου Μέσης Έκπαίδευσως, με θέμα «Τό σχολείον έργασίας άπό τής άπόψεως τής άνομικής ψυχολογίας».

Κατόπι θα συνεχισθύν οι όμιλίες μετά τις ποσές, και θα μιλήσουν δ κ. Μιλτ. Κοντογεώργης Έκπαιδευτικός σύμβουλος Ε. Σωτηρίων και άλλοι, που τά όνόματα και τά θέματα θα άναγγείλομε άπό τή στήλη αύτη.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Προκηρύσσεται διαγωνισμός στις 15 Δεκεμβρίου ήμερα Δευτέρα και ώρα 9 π. μ. α) πρής άπόκτησιν πτυχίου καθήγητού τής Γαλλικής γλώσσης β) διδασκαλίου οικιακών έργων, γ) ώδικής και ένοργάνου μουσικής δ) χειροτεχνίας ε) εκκλησιαστικής μουσικής κ ι στ) καλλιγραφίας και ίχνογραφίας.

Οι έπιθυμούντες να λάβουν μέρος δημοδιδασκαλικοί και νηπιαγωγοί ύποβιβάλουν έντός 20 ήμερών αίτησθ με αντίγραφα των πιστοποιητικών σπουδών και άπόδειξιν γραμματίου δε. 60 δι’ έβέτασθρα στο τμήμα τής Μέσης Έκπαίδευσως για ύλι τά ύλλα πτυχία. Άκτής άπό τό πτυχίο τής Γαλλικής που είναι τά έβέτασθρα Λρ. 100.

ΣΑΡΑΝΤΑ ΝΕΥΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

- 1) Αντώνιος Άντωνίου εις Κομποθέκια Άγριου, 2) Α. Σιγίου εις Νέα Δόφρα Βερε, 3) Ιωάνν. Παπακωνσταντίνου εις Αμαλιτών Βερε, 4) Κ Δημητρίου εις Βροντιόν Βερε, 5) Α. Παληγιάννη εις Βαλτοπόλιον Γεννισο, 6) Νικ Κοΰκιος εις Μαγνησίον Δρίμας, 7) Αικ Φουναράκου εις Καλήν Βρυσήν Δρίμ, 8) Η Βουδούρη εις Κορησάον Καπσο, 9) Γρ

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

“ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ, ΑΠΟ 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1930 — 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931

ΕΣΟΔΑ	
Υπόλοιπον παρελθούσης χρήσεως	Δρ. 16.267.70
Συνδρομές τακτικές	> 240.000.—
Λιαφμισίος	> 25.000.—
Άπό εκδόσεις	> 5.000.—
Έκιορήγησθ (Όμοσπονδία)	> 48.000.—

ΕΣΟΔΑ	
Τυπογραφικά	Δρ 104.000.—
Δημοσιογραφ χαρτί	> 50.000.—
Άμοιβή συντάξεως	> 48.000.—
Διαχειριστής	> 15.000.—
Διαχειριστής	> 30.000.—
Βοηθός διαχειριστή	> 9.600.—
Έσοδα διαχειριστικής	> 10.000.—
Έκδόσεις	> 3.000.—
Συνεργασία	> 12.000.—
Άπόβλεπτα	> 10.000.—
Υπόλοιπον σέ νέα χρήση	> 41.657.70

Σύνολο Δρ 333.267.70

Σύνολο Δρ. 333.257.70

ΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

ΓΙΑΝΝΙΝΑ. 25 Νοεμβρ.—Τηλ)μα Γενικού διοικητού Έπείρου Υπουργείου Έσωτερικών πρής άποφάσεως ύπαλλήλων Έπείρου πρής άποφάσεως πανυπαλλήλικου συνεδρίου δημοσιεύθεν έφημερίδας 19 τείχοντος βασίλειται επί ιδιωτικής συννομίας γενικού διοικητού μετά άνωτέρου ύπαλλήλων έκφορζόντος προσηπικην άντίληψιν. Σύλλογος δημοδιδασκάλων Έωαννίνων συμφωνεί άπολύτως πρής ληφθεύσεως άποφάσεως συνεδρίου.

Κωνσταντίνος Σαβανδάλης Πρόεδρος Διακλήσεως

ΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ 4ου ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Συνέχεια άπ τήν 6η σελίδα)

μισθωτοί και σχετίζονται πρής αυτό ώς έργατής πρής έργοδότην.

2. Τό Συνέδριον δέχεται κατ’ άρχήν τήν συνεργασίαν μετά τής εργατικής τάξεως.

3. Τό Δ’ Πανυπαλλήλικόν Συνέδριον δίδον έπαγγελματικόν περιχόμενον εις τήν άποστολήν των δημοσιοϋπαλλήλικών οργανώσεων δέν άποκρούει τήν συνεργασίαν μετ’ ούδεμιάς εργατικής οργανώσεως, δρώσης έντός του πλαισίου του σημερινου κοινωνικού καθωστώτος και μη έχούσης ούδεμίαν σχέσιν μετά τής 1’ Διεθνούς.

ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΗ ΣΤΕΓΗ

1. Να παραπεμπθ εις τό Συμβούλιον ή μελέτη του ‘Ζητήματος’ τής στέγης επί τή βάσει των κάτωθι :

1. Να Ζητηθ ή τροποποιήσις του νόμου άποτε τά δύνανται όλοι οι ύπαλλήλοι παντός βαθμού να τύχουν του εύεργητικώτος.

2. Να έπιτραπθ ή άγορά έτοιμών οικιών ύπαχθησόμενων εις τά εύεργητικώτα τής άπαλλαγής του φόρου οικοδομών.

3. Να έπιδοχθ ή άνέγερος πολυκατοικιών έντός των μεγάλων πόλεων συνεισφέροντος του κράτους και παρέχοντος ιδιόκτητα οικόπεδα ύπό εύεργητικώτος δρους.

4. Να όρισθ ή τόκος των δανείων 5 οιο, τήν δε διαφοράν να καταβάλθ τό δημόσιον.

5) Να παρκεμπθ, εις τό Συμβούλιον ή διαξαγωγή του Ζητήματος.

- Κωνσταντίνου Κασσο, 10) Θεανό Μακρο εις Ραζάτα Κεφ, 11) Χρήστ. Καλαντζής Σοφριόν Κορίνθ, 12) Ι. Άνδρακίος εις Πολιάνα Γυθ, 13) ‘Πίλιος Κεφαλάκος εις Κονάκια Γυθ, 14) Μαριάννη Πουλή Σταγιάνες Βόλο, 15) Άνθ Αλύγινης εις Κυψέλη Εύνθ, 16) Μιχαήλ Σαρράλλου Κατράμιον Σάνθης, 17) Τασία Λουρη ‘Αεζωβίτικα Πατρών, 18) Πολυξέν Παπαχριστοπούλου Πατρα 19) Παναγιώτα Κανελλοπούλου Ναύσταθμον, 20) Άνδρέας Παπαδηρότου Τρικής Κυπαρισσών 21) Παναγιώτα Σιγαλά Γκρέκα Κυπσο, 22) Ιωάν. Ματαράχα Περιοικονέρον Κυπ, 23) Άνασ. Χροναίου Γερανόων Χαλκίδος, 24) Άνασ. Άναστασίου Όρεός Χαλκίδος, 25) Σαπφώ Ποντίσσης Παγώντα Σαλκίδος, 26) Βασ. Παπανικολάου Κοκκινομηλιών Χαλκίδος, 27) Λοΐτα Μπίστω Αγ. Εύσεράτιον Λήμου, 28) Κυρ. Ιωαννίδης Προφήτην ‘Ήλιαν, 29) Παύλον Διακογιάννη Σηροσίτωνα, 30) Γεωργ. Βαλαμπίδο Σαυδάλα, 31) Σπμ. Υπόλοιπον 10 όνόματα τά όποια θάδημοσιεύσωμε στο άλλο φύλλο.